

Predge sa Slovenze
na vse nedele no svetke ze
lega leta.

Vkupspisane

od

Antona Kremppl, prejdi Kapla-
na v Ormuški, sdaj Kaplana, Ka-
tečeta ino Beneficiata vu Ptuji.

Nedelna stranjka.
1829.

Ms 82

Na Tinkuštno nedelo.

228.

Od pripravljanja k sadoblenji pre- tega Duha.

Troshtar paki Duh Sveti, Kerega Opa
v mojem imeni pošile, bode vas vse
vuphil. Joh. 14, 26.

Exordium.

Dnešni svetstni den nas opomene
na eno prigodenje, ghera Kero se je
vso v Jeruzalemi vklupsebrano luds-
tvo prephudilo, ino se bo ves svet phu-
dial, doklam bode stal. Apofhtoli,
ki so dosdaj v eni hiški notersa-
perti bili, ino se bojali, so na dneš-
ni den segurni stopili pred svoje
sovrashnike, ino so pres ofega stra-
ha vsem nasofhnim narodom v
vseh jesitkih predgali od bošhanstva
Krišhanega Jesuša, no so takšne
ghudeške delali, ka se je jesero no-
jesero ludi k Josufovi veri poverna-
lo, ino vse je Apofhtole pitalo: Quid

827
34

faciemus, viri, fratres? Kaj, mammo hor-
 riti, vi mostije, vi brati? Čudo je toti
 ghudesh delal? Nishe drugi, kati Duh
 sveti, ki je v spodeti goreshit jesitoo
 ghres Apostole prishel.

Toti Duh sveti je paki ne samo
 Apostolom, temuce tudi nam dan. Na sv.
 kersti smo Duha svetega prijeli. Neg od-
 kod to pride, ka Duh sveti pri nas ne
 stori tega, kaj je pri Apostolik sta-
 ril? Temu smo mi sami sroki. Kuma
 sapnemo vediti, ka je Duh sveti v nami,
 taki se mu she proti stavimo, ino ga od se-
 be odmetavamo. — O ti smilen Bog! od
 sebe odmetavati onega Duha, pres kere-
 ga smo temni, slabi, nevolni ino pogub-
 leni! — paki je Bog vendar isdaj she taki
 dobrotliiv, taki smilen, da nam koshe she
 dneš Duha svetega, korega smo savergli,
 sapet proflati, ali ne pres nashega pri-
 pomaganja, taki kati na sv. kersti. Sdej
 akio ghemo Duha svetega prijeli, ga more-
 mo profiti, moremo njega vredni biti,
 je moremo dobro pripraviti. Kati se mo-
 remo na sudoblenje Duha svetega pripra-
 viti? Taki kati so se Apostole pri-
 pravili, moremo se najpre pripraviti
 1.) na samem, 2.) v miri ino lubesni

Prosecutio.

Kiati je pripraviti mamno, da Duh svetega primemo, to je od Apostolov mamno vaštiti. Apostoli, poklam kiati je Jezus v nebo odšel, so se od tovarštvov drugih ljudih ločili, ino se na štirinjem v Jerusalemi v eno hišo natli sapperli, gde so v lepem miri endruega lubili, kiati da bi bili edno serpe no edna dušha, njihovo opravilo je bilo molitva.

1.) Apostoli so vedli, da, ghi hošhejo Duh svetega prijeti, njega ne najdejo v nemiri, v poshumi tega sveta. Taki tudi mi, ghi hošhemo Duh svetega prijeti, je nefnemo v poshumi tega sveta, ali v neposhtenih tovarštvov snajti, temuš v tihem miri, na jamem.

To paki morete vasmeti, kiati je to „na jamem“, kiati nebi gde mišliti, kiati da bi vaše hišhe, vaše delo, vaše opravila mogli sagrušiti, se od vaše hišhe ne rodbine ločiti, vse pustiti, paki v prafchino iti. To vam Bog ne sa-

povej, kajti vas je v eni stan postavil, v
 kerem druge dušnosti snate. En zplovek
 sna na pred popetnega poskuma vendar na
 famozhi biti, zhi na to ne gleda, kaj dru-
 gi kudega vzhinijo, temerhi kada svojo de-
 lo doveršiti, si zhas vseme, zpres svojo sve-
 tishanje premishldovati. Tudi pri deli no
 opravili bi zplovek mogel vsigdar to na-
 kaneenje mehi, da vse, kaj stori, hože po
 voli boshji, pravishno, ino po supove-
 di Evangelja storiti. Zopihiti je more,
 paki ne od dušnostih svojega stanar, te-
 mersh od vsakega tovarshstva, od vsakie
 pershone, kiere so mu nevarne ino ki-
 potshujshanji she bile, ali bi she biti
 snate. To je tista famozha, od kiere jas
 govarim — ino toto famozho vsakie zpla-
 veki v svojem stanie sna najti.

Snal bi paki eden ali drugi reshti,
 da je tudi tota famozha nemogozha, kaj-
 ki zplovek ma opraviti v takishnem me-
 sti, s takishnimi ludmi, qd' she napre-
 vidi, ka bo se mogel zhemeriti, ali du-
 gash greshiti. Na to fr. Sylvester reshe,
 govorezh: Ut quis divina percipiet, ne-
 cesse est a mundana turba fugere — zhi
 zplovek to boshanstvo hože prijeti, more
 od popetne nemirnosti prazh se podati.

Nauzhi je anda od ghaſa do ghaſa, le eno malo je od tvojih opravil loſhiti, ino je na veſhnoſt ſmiſliti. Ino taſk boſh vidil, boſh po ghaſih ſpomal, da nega taſkih prilik, ne taſkih proſlot (opravil), geſe bi vplovetti nemogoſhe bilo, na pa jo duſhno ſvelichenje je ſmiſliti.

Iſraelitanji ſo mogli perle, kati je Bog njim dal ſapovedi, je tri dni pri pravlati, kati ſo naſozhnoſti boſhje vredneſhi poſtali. Taſki je moremo tudi mi od vſega tega loſhiti, kati je greſhno ino naſhi duſhi kvarljivo, ino je moremo taſki teda pripraviti, kati bi vredni poſtali, Duha ſvetega prijeti.

2.) Ki tem paſki je tudi potrebno, da v lepem miri med ſobom ſhivimo. Sveti Duh je duh tega mira, on ali le ki tiſtim pride, kati ſo mirovni. Kiriffuſh je projim Apoſtolom perle, kati njim je Duha ſvetega poſlal, rekel: Mir vam bodi. Sa tem ſhe le je rekel: Vsemu Duha ſvetega. Moremo paſki mir meſti ſami s ſobom, paſki mir meſti s naſhim bliſhnjim — ſami s ſobom najmre, kati naſ hude poſhele nja no nagnenja ne barſajo — s naſhim bliſhnjim, kati s njim v lubesni ino

slušnosti shivimo. Taki je pri Aposto-
lih bilo. Erant perseverantes unanimi-
ter — Vklup so ostali v slušnosti.

Neg' o ti smilni Bog! Kakšni
mi mamó mirjani s. Jakob, kakšne
ga s. najšim bližnjim? Karko je med
nami takšnih, ki savolo edne ali
druge predurčnosti ne véjo, karko visoko
bi glavo nosili, jel bi koga drugega po-
gledali ali ne. Karko je med nami taki-
šnih, ki majo vsega sadosti, pač vendar
sploh po verhem blagi lovijo, no svojega
bližnjega vkanjujejo, no mu krivijo
delajo. Karko je med nami takšnih,
kteri nepričast. vspinajo, saktion prelomi-
jo, ino taki sebe karko druge neoprešane
storijo. Karko je med nami takšnih,
ki od same jece, od jamih ghemerov sa-
kunejo, karko kikat škoro vusta doprejo.
Karko je med nami nevosčljivih, kel-
ko takšnih, ki sploh v sovraštvu
shivijo. V takšnih ljudih serpa Duch
sveti nebode prisšel. Kajti sv. pisno
pravi: V slušestvo dušho ne pride
mudrost, neti nebode prebivala v teli,
kero je grehom podveršeno. Ino sv. Au-
gustin pravi, da Duch sveti ne kropi
tistih širkive kotrigov, keri ne so v

miri. Ako ali hojemo, ka bi je Duh
sveti v nashe serga nastanil, tak more
mo jami s sobom ino s nastim blisk
njim v miri shiveti; ino je vsega var-
vati, kaj nemirnost ino nesloshnost
dela.

c.) Za prijeli Duha svetega je pati she
potrebno, da je s molitvoj k tem pri-
pravimo; kajti skus molitvo mi od
Boga vse milosti snamo dobiti, taki she
Duha svetega. Ako vi, rephie Kristush
ki she sloshesti, vashim otrokom dobra Luc. 11, 13.
snate dati, kam perle bode vasho-
sha s nebes, kada ga prosite, vam
dal dobrega Duha. On zhi rephie: Vi,
ki she sloshesti (hudobni), vunder va-
she dezi dobre dare date, da njo lubi-
te; snajte, da vash nebeski Ojha, ker
vaj dohi bol lubi, kati vi vasho otro-
ke, vam tudi dober dar, ja najbolj
dar, najnre Duha svetega hojhe dati,
zhi ga bote prosili. Skus molitvo a-
li sadobimo Duha svetega. Ino zhi
naj Bog vshaji ne posluhne, no ne
sadobimo prepi Duha svetega, taki ne
sdvojmo - Bog je ne odprovej, nam da-
ti, kaj ga prosimo, on le zhi viditi,
zhi bi ga s stalnostjo prosili. Elias

295

III. Reg. 18.

Marc. 10, 48.

je jedemkrat molil perle, kakšni je mogoč
sprofite, kva je en mali oblaki je prika-
sal, is kerega je je pospajih desh naprav-
lal. Alessi Bartimeus je shtete te pogled
dobil, kada je ne prehenjal profiki. Ne-
suh je zete noshi shosnuwal v molitvi.
Najvech paki samore obshinshka
molitva, t. j. kada vsi vkup molimo.
Taki so kposhtoli v Jerusalemi moli-
li. Vsi vkup so sa edno reph profili, v
jedinosti serra ino besede. So profili sa
dare Duka svetega. O da bi tudi mi
sdaj tote petke, ki so kshassi Duka
svetega noterpostavljeni, pri boshji flush-
bi nashe molitve sjedinili s molitvami
vseh pravovernih Kristianov — da bi
vsaki hishni gospodar s svojoj hishnoj
obshinjoj po vepherah molil govorezh:
Gospod Bog, nebeski Ocha! daj nam
tvojega Duka, daj nam tvojo milost,
ostani s tvojo milostjo vsigdar pri nas.
reknishno bi tudi mi prijeti Duka sve-
tega. O kakšni freshni bi mi shtus to po-
stali, kakšni bi se preobernoli! Mi nebi
vesh bili prevsetni, temush ponisni; ne-
bi bili terdni no shopsi, temush sado-
volni no dareshlivi, ne vesh preha-
redni v pitvini, temush tresni, ne ne-

zhišči, temušh zhišči, ne' zhamerni no per-
diki, temušh mirni no slošhni; ne'
vezh leni, temušh škerbni sa to duhov-
no s - cdno; besédoj - na enkrat bi
bili pravi Kristiani, ino kakiti novo-
stvorjeni.

Epilogus.

O taki pridi Duh pleti! pridi, ino
vsemi od nas to karmeno serpe, s kerim
smo dosedaj sploh tebi na suprot bili,
ino daj nam, da bomo tvoje opominja-
nja s pokornostjo goroseli. Pridi
o Duh pleti, ino napuni serpa tvojih
vernik, ino vushgi v njih ti ogenj
tvoje lubesni, one lubesni, kibra nas
nagibala bude, to štariti, kaj je dob-
ro ino Progi povolno, da taki vred-
ni postanemo, po totem shiošenji
tebe Duh pleti v jedinosti Proga O-
spé no Tina na vétko ghaštiti. Amen.

Na nedelo presvete Troise.

Najlepša spodobá presvete
Troise.

Prešéhavajoshi nje v imeni Oshé, no Tina, no Dutka
julega. Matth. 28, 19.

827 p

Coordium*

Dnes mi obplushavamo največjši svetki zlega leta. Po drugih svetkih se spomenemo na milosti, skrivnosti no dobrote te druge boshje persone Jesusha (Kristusha) — kakiti na boshjih obplushavamo spomin ~~z~~ slovesno postajenja Jesushevega, na vusem spomin njegovega gorstjanja, na telovo spomin napravljenja presvetega altarskega Sakramenta. Dnes pa ki kakiti na den presvetega ino nerazlozhenega Troistva molimo no zhaštimo Boga Očeh, Boga Sina, ino Boga Duha svetega, dnes rezhemo: zhašt bodi Ochi, Sini, ino Duhu svetemu. Vso nebo, kakiti je preroki Jeziasah vidil, sesava: Sanctus, sanctus, sanctus Deus noster — Sveti, sveti, sveti je Bog nash. Vsa shirokha semla se oklanja presveti Troizi, ino je puna nje ne zhašti, ja zelo ^{potojni} ~~pravovereni~~ ~~pravovereni~~ Kristiani v ~~ostihchavani~~ (v hizah) se obveselijo savupsajosh shora no shoro presveto Troizo v ~~nebesah~~ ~~gledati~~ ino zhaštiti. Ino ~~ker~~ ~~shora~~ ~~nebi~~ ~~dnes~~ svojo sesce, ochi ino rotie gorpodignol ino rekoh: zhašt bodi Bogu Ochi, Sini, ino Duhu svetemu.

Jesai. 6, 3.

* Tota predga je napravljena pri sv. Troizi v Halovah.

Da ali is grunt jezga bomo spoznati
 mogli, kakšno spestimo dnef trojno je-
 dinemu Bogu stasati dušni, taki bomo
 is moje dnešne prave spuli, da je Bog
 sam nam nekaj dal, kaj je njemu spo-
 dobno. Nášta dušna najmre je najlep-
 sha spodobna prepete Troice, kajti je
 1.) Bog Ošha njo drago storil, kada je njo
 stvoril, 2.) Bog Sin, kada je njo od-
 rešil, 3.) Bog veli Duh, kada je njo
 popetil.

Prosecutio.

1) Kadogoder ti stvorjeni svet paslivo po-
 gledavamo, ino v njem vidimo to lepo
 nebo, te elemente, ino jesera stvorjen-
 jih: taki v prephudjenji molimo vs-
 gamogostnost stvarnika prve boshan-
 she preršone, ino moremo rešiti:
 Smošen Bog! sa koga si ti solile
 pi svet stvoril? Sel sa je? Qvisšno
 ne, kajti ti kakien duh nemash tela,
 ino si v nesthonšni vesnosti prebi-
 val pred stvarjanjem tega sveta. Sel
 si ga stvoril sa angele? Sudi ne, kaj-
 ti tudi oni so stiški duhi, ino ne po-
 trebujejo tega prebivališča. Sa koga

si ali stvaril toti nesgovorno veliki svet?
 O sa duha onega, ker tu notri v na-
 šnem Kerkkem teli prebiva, ino napra-
 vi, ka se rasveselimo nad jesero stvarjen-
 jami — sa duha zploveshanstva si stvaril
 toti svet, sa duha si stvaril firmament
 s — junpom, mešpom ino svėsdami, sa du-
 ha si stvaril semlo s — telkimi ino taki
 tepimi roshipami skinspno. Kati dra-
 ga, kolko vredna si ali ti o duha zplo-
 veshanstva, da je Bog tebi zeli svet sa
 palaho stvaril. Moremo pač ob enem
 snati, da je toti svet našti dušni le. sa
 pmenošhivanje dani, bol kati sa prebi-
 valishe, kajti duha v teli prebiva, te-
 lo pač je kerhko no flabo. — Ali ako
 ravno je našto telo kerhko no flabo, ven-
 der taki sversheno bo, ka ga flabovno k-
 zelem svetki prisproda blamo. Taki kati
 najmre nebo vu vepnem gibanji semlo mo-
 zhi no fushi, taki našto zhele mišhlenja
 rassdelije. Taki kati fuzje s — svoji-
 mi trakti elemente premenjava, taki na-
 što ferje sploh ad narasno i vtup
 idozho vsem kotrigom krepost dava.
 Taki kati reke all veliki potoki is
 morja vun, pač v morje nasaj te
 zheja, taki se keru od faza po vseli
 shilah raslije, pač se te ferje na-

saj odbije. S edno besedo, vsaki tal
 tela ma v širokem no visokem sveti
 svojo spodobu. Taki prostimano stoor
 jenje je nasho telo, ali kaj je toto soaj
 no telo proti tem, kaj v teli prebi
 va, proti duski zhloveshanski? Inspi
 navit spiraculum vita, rezhe so. pis
 mo, nadehnol je njega s duhom
 shivlenja. Taki kati ali duska od
 smotrāj, od ferja pride, taki je duska
 prishla od ferja boshjega. Na boshjo spo
 dobo je all stoorjena nasho duska. Od
 neomertelnega, rezhe so Augustin, od ne
 omertelnega, duhovnega, veshnega shiv
 lenja je duska prishla svojo neimer
 telnost, duhovnost, ino veshnost. Bog
 je najmudreski, on je vsegamogozhen,
 njegova mudrost is vsakega stoorjenja
 vungledi, ino njegova vsegamogozh
 nost je na vseh stoorjenih reshiti po
 snati. Taki kati Bog ma najsvetse
 nesto mudrost, taki je tudi duska zhlo
 veshanska s pametjo nadeljena. Bog
 ma fraj volo, ino nish se mu nesore
 suprot storiti ali prepreshiti, taki
 tudi duska ma fraj volo. Ta duska
 zhloveshanska je prispodobna prespe
 ti Troizi, kajti taki kati je Bog v
 treh personah jamo eden Bog, taki

je dušna zhlouevanjska imajoša tri kre-
posti razum, pamet, no való, le odna
dušna. Toti našti dušni je ali Bog vse
dal, kaj je njoj le dati mogel. Sato du-
šna zhlouevanjska moli ino hvati dneš
Boga Ojče, ker je tebe na svojo spodo-
bo stvaril. Premisli pači o greslni
zhlouevki, ka je Bog toto dušno tebi na-
štrambo, na obzhrvanje dal. Kati ali
moreš ti njo sa en mali dobispeti, sa
eno pohatnost tá dati. Ne je tebe
štrah, ka ti toto spodobo boshjo v bla-
di te nehistosti okol vlagiši?

2.) Šti pači preshtimanosti to oje du-
šne ne spasnasti is stvarjenja, tak glej na
njeno odrešenje štus to drugo boshjo per-
šono Jesuska Kristuska! On je is neba
dal na semlo prišel. Keltko lét je on
to svedlono dušno iskal — keltko vepnis,
tergov, ino mešt je sprehodil — keltko
kervi je prelcjal, katištno mantra, kati-
šho finert preštal, ino vse to sa dušno
zhlouevanjsko. O moj Kristian! pi-
taj Jesuska, kaj si vreden? Ino Je-
suska bode odgovorit: Ti si keltko vre-
den, keltko jem jas sa te dal, jem
pači jas sa te vse dal, kaj jem imel
dal jem moja svishenost, da jem poštal
eno malo dete — dal jem moja neduša

nast, da sem takšne mantre na se vseli
 dal sem mojo svetost, da sem se pustil sa
 grešniška meti — dal sem mojo mudrost,
 da sem se pustil sa noroga ošpotati — dal
 sem mojo shiolenje, da sem se pustil
 na kirish pribiti — she meritev na kirishi
 sem dal to sadrijo kapolizo kervi,
 da sem si mojo stran s — kionjom pustil
 preboffi. Vse to sem ta dal sa tvojo du-
 sho — glej ali, kaj je tvoja dušna vred-
 na. Ah ti smilen bog! kako bo celkrat
 na jobbi sa naj, kada bude Jesus nam
 naprej danes, kako smo ti shpoti meti
 toto dušo, sa kiero je on telko terpel,
 ino vse gorofral? O lubi moji prijate-
 li! na kirishanega Jesusa gledajti
 smislino se, kako mi našo dušo, sa
 kiero je on telko storil, sa ti odurni
 greh ta damo — smislino se, kako mi
 sa verškemo ano neprepenjeno kervi,
 s — keroj je Jesus našo dušo opral
 — smislino se na vse to, ino obudino
 se, pati s — sprivanim jezgam molano
 na hvalmo dneš drugo boshjo veršho-
 no, Sina boshjegat, ino našega Sveti-
 zbara Jesusa Kirishusa.

c.) Neg, alio ravno. Sdaj spoznamo,
 kaj je naša dušna vredna, is nje stor-
 jonja škus Boga Oshê, is nje odre-

shenja Kristus Boga Sina, taki bomo še istaj
 bol spoznali, kaj je ona vredna, is nje
 poposepenja Kristus Boga Duha svetega. Taki,
 kak je Bog Ojha Dusho zhlouephanfko
 na svojo spobobo stvaril, ino Bog Sin njo
 s. svojo kerajo opral; taki njoj Bog Duh
 sveti dá svetsheno lepoto Kristus svoje mi-
 losti. Tote milosti nam Duh sveti do-
 deli, kada nam raspveti našho pamet,
 no naj na dobro nagible. Kada nam
 takishne pomôshi s. rokie dá, Kristus kie-
 re je pobolshamo, no je svetishati snamo.
 Oglejte ali, s. kakishnoj lepotoj Duh sve-
 ti našho dusho obvenphi! Mi še ne
 smo rojeni bili, ino Duh sveti je še
 našim starshim v. Sakramenti svetega
 Saktiona dal to posebno milost, kia do
 naj v. Kerfchanfki veri no v. strahi
 boshjem gorsredili. Kamaj smo je na
 svet porodili, naj je Duh sveti še
 v. Sakramenti sv. Kiersta storil odvet-
 nitke Kiraleftva nebesfkega. Taki smo
 s. létmi gorjemali, so nam tudi skuff-
 njave nashkoditi začele, ino glej Duh sve-
 ti nam je novo mozh podetil Kristus Sa-
 krament svete firme. Mhi so naj odpot-
 li skuffnjave v. greh sprave, taki
 smo v. Sakramenti sv. pokore odpušhe-

nje gréhov, ino snova milost od Duha sve-
tega radobli, ino toto milost povekshali
skus vredno prijetje sv. réšnega tela. —
Sverh tega skus Sakrament mesnrega
šnega ti duhovni dobijo ena sverhna-
turalško oblast, ka sa naj ti boshji o-
per sv. meshe opravijo, naj od gréhov od-
veshejo, ino naj s kruhom tega šiv-
lenja nahranijo. Kada je smert pri-
blishava, také Duh sveti našo dusko
krepi s Sakramentom poslednega olja,
da s tem slobodnesha gré is zhafovito-
sti va vesnost.

Oglejte ali, s katikiznimi knjigi
Duh sveti našo dusko venski, ka bi
vredna bila pred oblišnje boshjo priti.
Qdo ali nebi tote také drago skinshe-
ne dushe skerbo zhuval, posebno
da vejmo, ka njo v enem kerhkiem
teli nosimo. Šivljenje je nestanovito,
ino zhi naj smert prehitri, ka nebo-
mo mogli vesh potiore delati, ka ki bo
teda s dushoj? Vola je na gréhi magaje-
na, ino zhi naj navada k gréhi pri-
veshe, no od potiore prošé deršé,
ka ki bude s dushoj? Mi ne vejmo,
jet moremo obmeschenje gréhov vska-
si dobiti ali ne, ino zhi naj no vno-
gih gréhiv teda milost boshja zelo

saprusti, kati bode s. dušhoj? Smilno
 bog! ki zlovesti je smisli na svoje sine
 ne zheri, je smisli na bogastvo ino bla-
 go svojo, je snajde pri rasvefelenjih
 na svojo dušho kati je smisliti, od nje
 govoriti, to je najtosadnje, kati da
 namer nebi snal, kaj v njegovem te-
 li prebiva.

Dušha zlovesthanska je ali naj-
 prestimanesha med vsemi rešmi, kaj
 njih je bog Ošha stvaril. Dušha zlo-
 vesthanska je telko vredna, kati kero
 no shiolenja boga sina, dušha zlo-
 vesthanska od boga Duha svetega med
 vsemi stvarjenjami najlepši zir dobi-
 va.

Epilogus.

O taki vupimo se od presvete Troise
 našho dušho štimate. Smilno je zheri
 nje. Gsmed telko vur, telko dnevor,
 mešov ino let, kaj njih temu svete
 gosoproamo, dajmo tudi našhi dušhi
 gde kero vuro. Premislino, da orio ja-
 mo dušho mammo, s. keroj bomo ali
 na vche sveliphani, ali na vche po-
 gubleni. Tota našha dušha je sdaj

spodoba jedino trojnega Boga. Škripati
bomo sliši tako nadobno živeti, tako
bode odurna jedino trojnemu Bogu.
O taki ona naj ne škipi nikomu, kak
Bogi Ophi, ker je njo stvaril, Bogi Si-
ni, ker je njo odresnil, Bogi Duhu sve-
temu, ker je njo posvetil. Amen.

246.

Na II. nedelo po Trinitatih.

Od ofra svete Meste.

En glavek je veliko veserjo napravil,
ino je mnoge posval. Luki. 14, 16.

Exordium.

Ta veserja, ali to gospenje, od kere-
ga dnešni Evangelium govori, je ona
velika veserja, kero je Kristuškhat
ko pred svojoj mantraj ino smertjoj
napravil, ino kera se vsaki den v
ofri sv. Meste na nastiki altarih po-
navla. Toto neprešestno škirnost je
sin boshji noterpostavlil sa hrano na-

⊖

831

šne dušne, ino ob enem sa vesniti ofer te
svete Kriščanstvo katorškic sig koe. In
totem svetem ofri smo mi vsi posvani.

Ali ravno taki taki so ti posvani ki oni
Evangelški vesperji ne hteli priti, taki je
njih tudi v Kriflusuvi Kirki velika
snajda, ker malogda ki sv. Meseji pri-
dejo, paki to sato, da nesnajo velike
vrednosti ino preshtimanosti totoga sv.
ofra. Je ali moja dušnost, da vam
dnes preshtimanost ino vrednost tega ofra
sv. Meseje pred ophi postavim. To si tudi
naprejšemem, ino hoščem pokazati,
da ofer sv. Meseje je najimenitnejšo dja-
nje va vsi našoj bošhjoj službi, ino
to is dvoch srokov:

- I. Kajti mi se štus ofer sv. Meseje po
ga po vrednosti zhaštiti,
- II. Le štus ofer sv. Meseje njemu po do-
stajnosti se sahvaliti moremo.

Prosecutio.

- I. Zlloveki more boga moliti, no njega
zhaštiti. Taki govori vsa stvarjena nara-
va (natura). To nam naša dušna vest
poveda. To nam sama gola pamet obsna-
nuje. Mi nevolne stvarjenja paki nemo-

remo našega Boga s nikim zhaftiti,
 Kaki s tem, da sevoj ponidnostjoj ino
 podlostnostjoj sposnamo, ka je on naš
 najviših Gospod, ker našo shivlenje
 ino vse v svoji oblasti ma, on sam
 je nestionzno veliki, mi pač smo pro-
 ti njemu zelo niže.

S Kim pač toto sposnanje nje-
 gove velikosti, njegove visokosti ino
 naše nizokosti damo na snanje? To
 samo štus ofer damo na snanje. Neg
 Kalkshni je to ofer - ino da so ljudje
 od postelkia sveta no tija do vpelan-
 ja tega Kristijanstva najvišhemu Bo-
 gi Kerone sakilane ofre opravali, kaj
 so hteli s tem na snanje dati? Oni
 so to shivinske pred altar pelali, ino
 nje od aldovnikon pustili sakilati pri
 sami sebi govoreh: Gospod! jas bi mel
 sam sebi tebi ofrati, neg' da jas nemam
 shres mojo shivlenje oblasti, takl namesto
 sebe pustim eno shivinske sakilati, ino nje
 tebi sa ofer postavim, pač sam sebe ti-
 temu tebi na zhaft gorofram. Jas pustim
 eno shivinske sakilati, ino sposnam pri
 tem, da ti meni snash shivlenje no vse
 vschi.

Vse to hošhe zhloveti reshtin kada

prajem Bogi en ofer primeje. Ino ravno
 to pokaske, da je ofer najpreštimanjšo de-
 lo pri vsaj bostiji službi. Kaki ofer ma
 praga sa svoj gil. Pri molitvi mi iskemmo
 blagostov (shengen) bostiji sadobiti — v de-
 lah pokare iskemmo odysusitvenje archav-
 s — poftem ino almoshtvom si Melijemo ne-
 bo saflushiti — s prijetjom sv. Sakramen-
 tov iskemmo našo dusno popretiti. Kva-
 da paki Bogi en ofer prinesemo, taki ne-
 mammo nitilnega drugoga zila, kaki Bogi
 zlast shasati, ino na snanje dati, ka spo-
 snamo njegovo velikost, paki našo frod-
 losnost.

Da paki pri vsakem ofri samega
 praga sa gil mammo, kelkio vesh pne le to
 valati more od nekieronega ofra svete
 Mefne. Shidovstko ludstvo je ne melo dru-
 go, kaki jagucta, goveda. Gospodi Bogi
 ofrati — ti paki o žirkoča Kiristulova,
 kam si ti isvistena žhres Shidovstke Syn-
 agoge! Na trojike altarih ne terpe kiero
 saklanih jaguctov, ne sashge je pervina
 jada semilstkega, temush ti ofer, kere-
 ga mi ti spasnani virokofsi bostije pri-
 nefemo, je jam žin bostiji, ker doftoja
 v rokie tega Mefnika priti, ino pu-
 sti, da žhus besede tega poprephenja se

Kieru od tebe njegovega lošhi, ino mušti,
da se obaje ušhiva.

Vel bo ali mogozhe, dopovedati, kati-
sha zhaft no hvata se naprikiškemu Bogi v-
tem shashe? Nebo no semla more zhes
to ostermeti. Ki oshitnem sposnaviji na-
she podloshnosti mi oframo jamega Pro-
ga. O nesgovorna reš! Pri ofri ju. Me-
she se namesto mene ponisha ena ismed
boshjih peršon shrivsha se pod spodo-
boj belega kiruha. Tu se ti vsegamo-
gozhu pred vsegamogozhnim ponisha,
ino Bog se namesto mene Bogi gorofra.
Ena shrivnost, kiere naša plaba pa-
met ne presegue, kiero pati vendar ver-
vati moremo, ino kiera nam poveda,
da s nikim našhemu Bogi nemoremo
velike zhafti shasati, kati s došer-
šenjom tatega svetega ofra, kati v-
ofri ju. Mesho Bog jamega Proga, vse-
gamošen vsegamogozhnega, nestionšno
veliki Goprod nestionšno velikiega Goppo-
da namesto naš hvati ino zhafti.

Taki kati vse sveide svojo svetlobo
sgubijo, kati hitro se sunje prihastie,
ravno taki so vse naše dela male, no
se kumaj vidijo, kada nje ki ofri ju.
Mesho postavimo. Prav anda dušhi eni

imenitni vupeniti te virtive, da plus
ofer ju. Mesne je Bogi večiška ghašt sto-
ri, kiati da bi Divija Maria seofemi
svetnikii ino Angeli Boga ghaštili, kaj-
ti v ofri ju. Mesne Boga jam Boga ja-
mega hvati ino ghašti. — Sato ja ki pro-
tudi dushni s ofrom ju. Mesne je Bo-
gi sahvaliti.

II.

To ja moremo pristati, da je
dobrotivnost boshja pres mere no pres
kionpa velikia. Da nam Bog nitifhe
drage dobrote nebi storil, kiati da bi
jamo entkrat doffojal, s lepo milo-
stionim ofrom nas progledati, taki nje-
mu mi jamo sa to nigdar nebi sadofa
sahvaliti mogli, alko bi sebe njema gor-
ofrali, ino vsaki den jesero shivoln-
jih sa eno sahvalnost gorofrali. O
kiatishno sahvalnost jmo ali mi Bo-
gi Dushni, ker nam je telko dobrot
storil; ker nam je sa nasno svelifhan-
je projo lastno kiraleptvo, eno na večie
veselo shivolnje obeshal ino odloshil;
ker nam je projega jedinega Sina na
semlo dol poshal, ino ga pustil sa nas
se truditi, sa nas tetpeti, sa nas vme-
ti. O nestionshni dar! O nestionsh-
na dobrot!

Kaj pači Bog hoče meli sa toto nestionno velikio dobroto? On hoče sa to eno sahvalo, kiera je velikio njega-
 vi dobroti popunoma jednakia. Nje-
 gova dobrota je nestionna, tači je
 more naša sahvalnošt do nestionne-
 ga prodizti. Najdemo pači en dar, kier
 je nestionnen' ino s njegovimi dobro-
 tami ednakii. Vše, kaj mi našemu
 dobrotionemu Bogi jamo moremo mi-
 nesti, so naše slabe molitviše, naše
 male proboshnosti, ti mali ofer naše-
 ga vsakidenjega obladanja, ali kaj je
 vse to proti dari Sina boshjega? Od
 kiere goder strani si premislimo, tači
 nam je ne mogoshe darov, kiere Bog
 nam prinese, s ednakimi darmi
 povernoti. Mi bi mogli štiroo kiasi
 zelo nesahvatne stvari shiveti no imre-
 ti, da nebi neprezenjenega ofra piete
 Mefhe meli, od kierega sv. Greneus
 pravi: Toti boshji ofer je sato no-
 terpostavljen, na mi nebi proti Bo-
 gi nesahvatni biti.

Sato ali, da toti boshji ofer of-
 ravamo, snamo slobodno s-
 punim zavupanjom nebestnem Oshpi
 pred oshpi štopiti, ino rešiti: Vezpini Bog!

mi vejna, da je tvoja prosi nam mi-
loft nesmerna; neg' glej, mi toto tvojo
miloft tebi povernemo s enim darom,
Kier je sam taki dragi ino shlahтни,
kaki so dragi no shlahтни vsi tvoji
dari: mi ti sa ofer prinesemo pra-
vega shivega Boga, ino J. totim te-
be damo telko nasaj, kaki si ti nam
dal. Si si nam boshjega dvojega? Si
na ino njegovo preerago kien dal:
totega tvojega Sina me tebi damo na-
saj, kada ga na altari tebi ofruje-
mo. Vu vsem Kristianstvu ne naj-
demo respki, s keroj bi takšno sa
hvalo mogli Bogi storiti. Ino rav-
no sato je toti sveti ofer najpervo
delo nashe vere ali bogoslusnosti,
kasti se s sveti Mesko ofrom more-
mo nashega Boga po dushnosti zha-
stiti, ino njemu popunoma se sa-
hoalti.

Sato nevejn, jel bi se zshudi-
val zpres velikost ino imenitnost
nashega pr. ofra, ali bi se zshudi-
val zpres nizherednost doajnik Kri-
stianov. Gosti je Kristianov, keri
si namer niske s tega ne napravijo,
zhi so. Mesko po nedelah no svet-
kih vupustijo; alko ravno vejo,

ka Kirkva sapovej, po nedelati no
 svetkih sv. Mesno pobosno poslušna
 ti pod svubo vespnega svetljenja. Kirk
 va more taki storiti, taki je ti kish
 ni gospodar dnešnega Evangelja sto
 ril: *Compelle intrare, ut implea
 tur domus mea.* Primori nje sem
 notri iti, naj se napuni moja hi
 sha. Taki moremo Kristiane po si
 li štoro vlepiti v Kirkvo. Moj mi
 len Bog! gdo bi to v prvenstvi
 Kristianstva bil verval, ka bi en
 krat Kirkva poje Kristiane, mog
 la primarjati no s. nagrošnjamu
 siliti, ka bi ti sv. Messe pristli?
 V prvenstvi Kristianstva, kada
 so ofer sv. Messe hteli opraviti, so
 se mogli v podzemelšne kamre po
 dati savolo preganjanja, paki so ven
 der lepa vsi pristli ti opravlanji
 tega sv. ofra. Iduj paki, ghi je te
 ena mala nepravilika, eno malo ne
 pravilno vremen, taki je to she sado
 št, se sprizhavati, ino od Messe
 prast ostati - paki ghi ravno pri
 dejo, taki se ogledujejo, opmetavajo,
 spominjajo (govorijo), ino she taki
 tim drugim pohujšanje davajo, ino

Joh. 8, 49.

Boga Malijo, namesto ka bi njega zhafti-
li no hoalili. Kriffuff bi njim Kielkio
krat snal povedati: Das poshtujem mo-
jega Otkê, vi pa ki ste si smpot s mene
napravili. — Das savolo vas štôpsim dol
s nebes, ino sam sebe namesto vas sa
ofer dam, ka bi se Kristus mene vaštemu
Progi po dušnosti zhaft no hoala štô-
rila, vi pa ki meni smpot delate ravno
pod opravilom sv. Mešne. —

Epilogus.

O taki spoznajmo l. m. Kir., da ofer
sv. Mešne je največisto, najsvetešio
opravilo kapega pelega shivljenja. Mi
pno Progi zhaft, hoalo no sahvalenje
dušne, ali s niškim njega nemre-
mo po vrednosti zhaftiti, ka ki s
ofrom sv. Mešne. Samo s totim ne-
heronim ofrom mi njema, ka ki je
pristoji, zhaft skashemo. Mi tudi
njemu s niškim sa njegove dobrote
nemremo sahvaliti, ka ki s ofrom sv.
Mešne. Poshtujmo ali toti sveti o-
fer, ino skashmo pri sveti Mešni Pro-
gi to dušno zhaft ino sahvalnost.
Amen.

Od gisdosti ali napuha.

Fariseari no Pismenitki paki so merm-
rali rekosih, ka on grešnikie ki sebi
jemle, ino s. njimi jej. Luki. 15, 2.

Cæordium.

829
1037

M
Zhi premislino, kati je Fariseari ino
Pismenitki dnešnega Evangelja sader-
shijo; tati je nam ne treba zhuditi,
ka je Besuht ravno s. njimi splah
najveht opraviti mel, paki njihove
mishtenja no djanja najvehtkrat ka-
rati moget. Dnes so mermrali, ka
je s. grešnikie govoril, ino ki pub-
likanom hodil. Is vsega tega gis-
dost (napuha) razgledi, oni so se
pazi sa pravizhtnešne deršali, kati
so drugi, no so se pšres vse druge
svištavali — ena pregreha, kiera je
bila najpšerwa, no bo tudi najsašnjal,
ena pregreha, kiera je skonšhanji
želih měst, želih deštel, želih na-
rodov sroti bila — ena pregreha,

Kiera je she den denestni vu vsakiem sta-
ni, vu vsaki dobi, vu vsakiem spoli snaj-
de, ino she den denestni telko hudega sro-
kuje, telko ludi, telko rodbin, ja gele
narode na njih spravi, ino gele deshele
v nejnepno postavi. —

Kiaj fino ali zhinephi? Neli ne
mogozhe temu proti prihi? Drugazhe ne,
kaki s tem, phi si strashne sla, kiere od
gidosti (napuha) pridejo, prav shivo-
zho pred ophi postavimo. Pas bom vam
ali dnef tri sla te gidosti naprej do-
nefel, tri sla, kiere so taki strashne,
kha zhloveti, phi tote sla prav premis-
li, se njih she odsdaleph bojati more.
Tote tri sla so: 1.) Gidost je svira-
liske vseh grehov, 2.) zil vsega sani-
zhavanja, 3.) šroki vseh kashtig. —

Prosecutio.

1) Gidost ali napuh je sviraliske vseh
grehov. Nijeden greh zhlovetka taki ne
pogubi, kaki gidost. Drugi grehi se sa-
mo na one kreposti (zhednosti) stavijo,
kiere so njim na suprot, gidost pa ki
je spunta proti vsem krepostim te

dušne, rešje sv. Bernard. Kaj pra-
 vica gorpostavi, to gisdoft doljsodere,
 rešje sv. Paulin. Nijeden gréh taki
 ne sprasni vseh krepostih, kati gis-
 doft, rešje sv. Kaspian. Gisdoft, to-
 ta odurnas stvar je sato od firhive-
 nih Ophakiv inenuje nakugajashi
 pomor, štirioni gift, gnilešha fiore-
 nika, kajti gde je ona cektirat v
 ferze vtoreni, tam ona rasdere no
 skionšha vse, kajgoder dobrega notri
 najde. Ino kada ona to dobro vse
 skionšha, taki je s celimi štereci
 drugih slošestost notri nastani.
 Šhujmo, kaj preroki Ezechiel pra-
 vi, kada od grešnosti Sodome go-
 vori: To je bila hudobnost tvoje jest-
 ve Sodome: ona je gisdava bila. Sodo-
 ma je najmre šhivela v takihnik ger-
 dih nasladnostih, ka si je Bog najsrej-
 vtel, ogen štres njo deshiki puštiti.
 Ta nasladnost je perditost bashjo sva-
 la, ino gisdoft je bila porštetki nastad-
 nostiki štrashno hudobne Sodome.
 Gisdoft je ali bila sviralifšha, is ke-
 rega je gelli potoki odurnih nasladno-
 stih tšhel. Is totega sviralifšha,

Ezech. 16, 49.

najpre is gisdosti je prishla nevosihli-
vost, ogovarjanje, ferditost, strastine ne-
ghistosti dela). Gisdost je bila prvi srok,
ka je David saktion prelomil, ino Uri-
asha vmoril. Gisdost je bila prvi srok,
ka je Peter svojega moistra trilitat sa-
tanjil. Preiskimo historie ali prigo-
denja te virtive, ino najdemo, da vsi
krivoverniki, kaj so gda od prave ve-
re odstopli, so od gisdosti na to bili na-
pelani. Prav ande respie sv. Gregor, da
to hudo je narmer nebi oshitno smitka-
salo, da nebi gisdost serpa smotila.

2. Sv. Augustin' sktima), ka bi, a
ko bi gisdost dolstionhana bila, greh'is
preta preminol; on respie: Cura super-
biam, et non erit iniquitas. — Sprazhi ali
dolsateri gisdost, ino nebode hudoobnosti.

Probajmo, ghi sv. Augustin' govo-
ri pravo refniso. Vasha histia je Savola
jame nedloshnosti skora encmu petili
spodobna. Gisdost (napuh) dolsateri ti
mosh, ti shena, ti fneha, ti pasterki, ti
tepa i. t. d. cura superbiam, et non erit
discordia) — ta pusti gisdost, ino nebode
nedloshnosti. — Nevosihlivost vaj tra-

pi, ino vi nemacte viditi, kia drugi vesj
blaga, vesj poshtenja, vesj freshe majo,
kajti bi le vi radi bi prdoni bili — cura
superbiam, et non erit invidia — ta pu-
sti gisdost, ino nebode nevoschljivo sti. —

Vi mermrate telkoki rat phres falinge va-
shega blistnjega, no ga telkoki rat ogovar-
jale, da le vi najjaktshi hospete bili —
cura superbiam, et non erit detractio —
ta musti gisdost, ino nebode ogovora. —

Neq jas bi do poldneva samo od tega sa-
dosti mel govoriti, naj pati vsaki shi sam
pri sebi sporeishe projo ferditost, projo
neprijateljstvo, proje samle, proje greshi-
ne tovarshiva, ino vse druge hudobnosti
proje ga serpa, ino lahko bode spoznal,
da, kakihitro je gisdost pregnana, te
je vse druge sloshestoshhe prosh. Sv.

Gregor she ti — poterdjenji tega reshe:
Sabalo velikega greha te gisdosti je bog
ves ponisen ti — nam prispel. Pati
resnigo govori, kajti je znal, da poob-
ladanji gisdosti greh more prosh biti.
2.) Gisdost je zil vsega sanishavanja,
kto racno je vsaki greh odurjavanja
no sanishavanja vreden, je vendar gisdost
najbol odurna, kajti sv. vsimo samo re-

267.

Eccli. 10, 7.

zhe, da je gisdost odurna pred Bogom, o-
durna pred ludmi. Gisdost je Bourna pred
Bogom, kiaski je njemu ne' potkorna. Ona
je odurna pred ludmi, kiaski je zhes vse
svishava. En gisdavez, samo sebe shkiona,
na druge paki s odurjavanjom gleda. Svo
je veliskital skashlive kreposti sa vel-
ko derski, na proje hudobnosti paki na-
mer ne gledi, on na drugih same slosh-
stoshe sapasi, ino sato s. prosetim
Farisearom veshe: Gas sem ne' taki kias-
ki drugi ludje. On noshe, kias bi vsakishi
migel njegove besede sa pravo vesnizo der-
skati, boguedaj, kias bi mu gda kias proti
govorit. Zhi ga gda vadi, taki she od ja-
me jese steshe. Zhi mu gda kias dobre
ga stori, taki on to sa dushnost der-
shi. Kias drugi dobrega storijo, to on
sa nize derski, kias paki on stori, to je
veliko. On taki visoko leshe, da mu
nigda nemore sadosti proshčenja skasa-
ti. Zhi vidi, kias jo drugi svishani,
taki she od nevoschlivosti ino shemera
steshe. Kias nebi on takishi gisda-
vez vsem ludem oduren bil?

Luc. 18, 11.

Da paki je gisdost she ludem taki
odurna, kias odurna she le more pred

Bogom biti? En gisdavi vse jam febi
 pripishe na svojo, ne mislejo, kaj bi kaj
 od Boga prišlo. Sato pravi mudri Si-
 rah: Sazhetek gisdosti tega phlovetka je
 od Boga odstopiti. Si gisdavi to febi po-
 je; kaj neumertelnemu Bogi flisli. O
 kati je ali en takisteni gisdavez, Gofro-
 di Bogi more sameriti! Sa kaj je
 svishuje semla no pepel? reshe Bog
 jam v sv. pisni, kati da bi restel
 Si; ki pi is semle no praha stoorjen,
 ino na prah no pepel sidest, kaj je
 svishujest phres me neumertelnega
 veshnega Boga?

Eccli. 10, 14.

Ibid. - sig.

Pro, ghi vas, moji prijatelji, si-
 tati ferem, kaj vaki te mamo takisthe-
 ga, s kim bi je stitmati ali svish-
 vaki mogli? Morbiti je ker s svojim
 plemenitim (shlahtrim) rodom more
 stitmati? Neli je njegova plemenitost
 (shlahtrnost) od Boga? Mor-
 biti je ker s bogastvom more stitmati?
 Neli je to od Boga, ker ga she v toti va-
 ri sna pironatka napraviti? Morbiti je
 ker s svojo usphenostjo more stitmati?
 Neli je vse to od Boga, ghi phlovetki ma
 priliko no glavo sa to, kaj se kaj dobre

ga more navšpiti? — Da ali vse, kaj
mamo, ino kaj smo, oserviski od Boga pri-
de, kati se toda zploveki more s tem
štimati, kaj je ne od njega? Drugo
je nizh ne našo, kati slepota dušne,
hudoobnost serga, grehi, ino karkhoska
no quiloška našega tela, ino ghi je
s tem štimamo, kati te nebi odurni
bili pred Bogom? —

c.) Gisdost je sroki vseh kaspitig. Da
je gisdost tišti greh, kerega bog naj-
bol odurjava (samelaüle), taki je rav-
no gisdost tudi tišti greh, kerega bog
najbol kaspitiga. Kida druge grehe
kaspitiga, je pravishen no dober, oster
praki milostiven vkiup, a v kaspitigan-
ji te gisdosti praki je samo oster — gis-
davega on kaspitiga jri serphi no
rasumi, v shivolnji no v šnerki. Vse
to je. pismo poterdi. Gospod bog bo-
de hiško tega gisdavega dol vtergal.
On bode vso bahatost ino gosprostvo
te deshele jrophi vser. Taki reshe
bog jam, ino taki se je tudi godilo:
Si gisdavi Farao! gde si? Na pred mor-
ja si sred tvojoj vojškaj vtoplen. Si
gisdavi Nabuhodonosor! gde si? Dol
s trona si pregnan. Si gisdavi Saul!

Prov. 15, 25.

Jesai. 23, 9.

gdé si? Od kralovanja odpostavlen. Si
 gisdavi Aman! gdé si? Na gauce si
 obesthen. Si gisdavi Antiochus! gdé si?
 Od ghervoe si pojedn. Si gisdava Jsa-
 bel! gdé si? Dsom si ja hrano naprej
 vershena. Taki pravishen prog te gis-
 dave krashtiga.

Ali to she je le malo. So so le
 krashtige na teli, nastujshu she le nje
 prog na dushi krashtiga. Si gisdavi je
 v svoji pameti slés, ino prog mu ne
 dá lushi, ka bi ga raspétila, on je
 terdokoren, ino prog ga ne umelshu.
 on je slab, ino prog ga ne okirejri. Od
 tega pride, ka en takishini te nema
 nikishe vole do dobrich del, né do
 su. Sakramentov, né do flushbe bati-
 je, ino va vsaki priliki grehi de-
 la, praki si nishi s- tega ne napra-
 vi. Neki smed val pro sam sebi spo-
 ona, da je vse to refen.

Snate si ali sdaj misliti, kati
 prog eniga gisdavega na smertno vuro
 krashtiga. Pride vura tvoja, si gisda-
 vi semle gherovish! Kada bo slabost,
 bolezen, grisezha vest tebe vkratila,
 teda bom jaz prishel, reshe prog sam,
 ino bom ti skratil milost, bom ti vesel

ves trošit, no bom te sdvojiti pustil. Le
 se shtimaj sdaj, kajti se ghešči, bo enkrat
 prišlo, ka bošči apadnol, ino taki opad
 nol, ka nebošči nigdar vešč gor stanol.
 Le viško nosi sdaj trajo. gisdavo glavo,
 bode se ti enkrat dol obišča, ino niče
 sje nebode, vešč gorpopraviti moget.
 Ona nepreščina smert ghatka na gisdav
 ga. Lepo no mudro anda rešče štari.
 Tobiaf pojemu fini: Gisdosti nigdar
 ne pušči gospoduwati neči v mišči, neči
 v besedi tvoji; kajti no gisdosti je je vsa
 pogublenost saščela. Ghuječe vi štarischi!
 to bi vi mogli vasče fine no ghoru vsiči
 ti, namesto kaj nje od mladosti she na
 prevsetnoft, gisdost, no na terdokarnost
 jami vadite. Ghuječe vi poveščiči! no
 nisnoft no krotkioft je vam lepo vda, gis
 dost vas odurne vsčini. Ghuječe vi šonf
 ke! zpedno saderšanje vas venschi, ne
 vašno gisdavo obleščato. — Prošč ali gis
 dost is ferca, prošč is jesitna, prošč
 is obrasa! Tobiaf she enkrat rešče.
 Gisdosti nigdar ne pušči gospoduwati
 neči v mišči, neči v besedi tvoji, kaj
 ti no gisdosti je vse kudo svoj sašč
 teki vvelo. —

Tob. 4, 14.

Epilogus.

268.

Sposnajmo anda, kakšna odurna stvar
je giddost - sposnajmo, da giddost splo-
včas taki v shiolenji, taki na svetno
vuro nesrečnega stori. Sposnajmo no
je shivosho spomenmo, taki je nash lu-
besnivi Svetshtar je poniskal, ker je ne-
beski tronush sajustil, ino v sironast
vi k nam prishel. Vuzhmo je od nje-
ga pronisni biti, ino premislino, kaj
Apostol Jakob pravi: Tim giddavim
Bog suprot stoji, tim ponisnim on
milst da. Amen.

Fac. 4, 6.

Na IV. nedelo po Sinkushtih.

Od pomoshih proti grehi.

Odidi od mene Gospod, kajti jas sem
grešni chlovek. Luk. 5, 8.

Exordium.

Simon Peter, ker taki sherbno svojo
delo opravla, ino taki svetlo svojo

dušnost isruini — tota Simon Peter dneš
 pravi: Odidi od mene Gospod, kajti jaz
 sem grešni zlovec. O ti smilena Bog!
 zhi še en taki škerben, taki svetli mali
 projo slabost, svojo pred Bogom neurednost
 sposna, ino rešbe. Jas sem grešni zlo-
 veci, kaj praki plemo mi rešiti? Kaj zheš
 rešiti ti gisdavi no prevsetni, ker taki do-
 sta na jam jede deršish, druge praki same-
 tavlesh? Kaj zheš rešiti ti nigdar sa-
 pitjen škopez, ker ti Boga no vso bla-
 šenstvo v tvojo blago, no v tvoje pe-
 nede postavlash, praki sato neti vbagim
 firotam, neti sebi nish ne voshish? —
 Kaj zheš rešiti ti spravlavec, ker
 ti v igri no špšili, v prešrednem
 veselji, no sa gisdave oblašila telkio
 pènes sprepravish no protešest? — Kaj
 zheš rešiti ti nevošklivi, ker si ti sa-
 to nemirnega no šhaloftnega jezpa, da
 tvoj sojed, tvoj blišnji ma vešt blaga,
 velišo poštonje, vešt freshe, kati ti? —
 Kaj zheš rešiti ti pošterbnjak, ti pi-
 anez, ker je napravish, kati si ne zploz
 veti, temuš neti šhivini spodoben? —
 Kaj zheš rešiti ti nezhišti našladnost
 pušen, ker ti plus nezhištoš sašlenish
 tvojo pamet, satupish tvojo pamet,

naškoditi zdravji, prikritati si shi-
 lenje, skvariti dušo? Kaj zheš re-
 či ti ogovorlivez, ker ti falinge no
 pregrehe tvojega blišnjega radnašasth,
 no še došči vešh primišliš? — Kaj
 zheš rešči ti perditu zhemernjati, tie-
 rega ferze od same jese gori, ker ti vu
 vešnem podraštovi šivish? — Kaj
 zheš rešči ti krivizhen, ker ti oka-
 njuješ na meri no vaji, ker lusko
 blago febi saderšish, tvojega blišnje-
 ga okradneš? — Kaj zheš rešči li
 sadnizh ti leni remarnjati, ker ti
 nišh ne delash, temušh od pripravlja
 drugih ludih šivish? — O mi vsi v-
 ladji tega sveta shivešhi moremo dneš
 s. Simon Petrom spoznati našho greš-
 nost, ino rešči, da smo ni vredni, ka-
 bi Jezush bludi naš bil. Kaj smo ali
 zhinizhi? Pomirite se m. l. Kr. hošhem
 vam dneš povedati, kaj sa ene pomo-
 ghi mano proti grehi.

Prosecutio.

Pomoski ino brambe, shus here mi
 grehi moremo suprotstati, so:

Marc. 14.

1.) Nesmimo na sebe samega je pravnogo sa-
nesti, nam samim ino naši moški ne pre-
vezh verjeti. Ne posabno nigrdar na ono
hajnovito opominjanje, kiero je Jezus na
Getsemanškem vrhu svojim jogrom dal go-
vareph: Shosnujte, pasite, molite, da v-
skruštenjavo ne opadnete, kajti duh je ja-
zperstev, priteladen, ali telo je slabo. Ne
gledajmo vezh takishnih rephih, kiere bi v-
nassem jezji podigavale greslne mishtenja, po-
shelenja no privolenja. Sateknimo tam vu-
ha nashe, gde je govori proti potofti te ve-
re, gde je govorijo beside, shus kiere drugi
pohujshanje vsemijs, gde je poshtenje jemle
i. t. v. Vse to savorshmo, kaj poboshno
shivolenje, ghedno sadershanje sature ino po-
gorsha. Nashtih roki nigrdar tam ne raspre-
stirajmo, gde je prepovedano, gde je greh,
temuzh nje rasprestirajmo sa delati, sa dob-
ro storiti; taki nebomo v- greslne prilitke
prishtli, neti v- nevarnosti preishtli.

2.) Ghodmo paslivi no ghedni v- sebranju
nashtih prijatelov no tovarshov. Samson,
on viteshtki ino ghudovitne moški phlo-
veth v- Izraeli, kier jesero svojih nepri-
jatelov je prehtiral, kier najmozhnisthe sa-

Kilepi ino lanje je pretergal, kakš lehtio
 so ga na slednje njegovi neprijateli pre-
 dobili, kresali ino v shpotljivo jushant-
 vo pelali, — pa ki sakraj je to taki prish-
 lo? Prevepy savupano pajdashstvo (to-
 varshstvo) s. ednoj Filistcarskij Shenf-
 koj je njega v. s. gublenje svoje mošči
 ino jakosti spravilo. — Salomon, ker
 je bil en velki šterbniki sa zhaft bosh-
 jo, sa vero svojega naroda, ker je taki
 velki no lepo, taki glasovito zirkivo dal se-
 sidati, je na slednje krivim bogom
 zhaft skasal. Ino kaj je tega taki
 mudrega kirala na takishno slozhesto-
 zho napselalo? Bolvanstie, pogani-
 stie shene, rephe p. pismo, so ferze
 taki mudrega ino poboshnega kirala
 Spaphila. Peter, ki je obezhal s. svo-
 jim maistrum na smert iti, je rav-
 no njega kritirat satajil, ino s. pri-
 jegoj poterdil, da ga ne posna. Sa-
 kaj je Peter to vshinil? Sato, da je
 on shel v. dvor velikega aldovnikia,
 ino med takishne ljudi, kieri so od Jesu-
 sha ne nish dobrega mislili.

Pa ki sakraj bi jas stare prigodenja
 naprejsnaphal? to je ja den deneshni

svetlo sadošči pokashe. Glejte, tu je en ne-
 spameten mladenc, sešprotava in štirionostih
 ino refriz, one poete vrece, kero kumaj po
 imeni posna — tam ena mlada šrenjka
 v špotti, v špalesti, s. jesami objopše
 pojo s gubleno divištvoo — tam je en sakon-
 ſki, ki je pred Bogom ino kerſchanski
 obſpinoj oblublno savešo prelomil, sa-
 kon oſtirunil, ino je poſtal ki ſpotti
 vſih poſhtenih ſakonſkih — tam vidimo
 enega ſapravlaſca, piana, kartiſta, de-
 la ogibaſca, neſiſto ſhiveſhega, neprija-
 tela poje laſtne freſhe ino duſhe. — Gdo
 je vſe tote na ta kiſhne greſhenja pot
 ſpravil no ſapelal? Ah oni ſo ſi ſe-
 brali ta kiſhne prijatele ino tovarſhe, ke-
 ri ſo ne bili kerpoſtni, ne probošni, od
 njih ſo na hudo napelani, prav kati ſo
 priſmo rezhe: S. probošnimi boſh proboš-
 ſhen, s. nepoboſhnimi nepoboſhen po-
 ſtal.

3.) Miſlimo onogokirat, vu vſeh naſhkih
 prigodenjah, da je Bog nam vſigdar naſo-
 ghen, da Bog vſigdar vſe vidi, vſe ſna.
 Kati kaſnovito je toto miſhlenje, naſ va-
 ghi prigodenje s. bogabojerſkoj Luſanoj.
 Nje lepota je dvouh tedajſhnik ludſtra
 ſodnikov ſerpa genola na neſiſte po-

Shelenja, ino naprejšetje, kakli najpserle
 to Spuniki. Sa projo naprejšetje sveršhi
 ti najpserle sta toto priliko: Susana je
 enkrat, kakli je veshkrat storiki navad
 na bila, vu vrošjih leta dnevih pserle
 v proj histni vert je kôpat, vsesma s se
 bom fame dvo' dekili. Onedva starja greta tiko
 sa njoj, no se pserijeta v enem koti verta,
 pshajozha s velikoj nepovolnostjoj, da bi
 le te psheshe dekilize psero odishle, kakli
 sta taki pilno sholela, to sta doshakala, odish-
 le sta dekilize, ino hitro pristopita ta dva
 starja, ino pramo govorezha njoj od kirila
 sta, ~~sak~~ sroki ino pil, sakaj sta tu, rekla
 sta njoj: Vidish, sdaj smo mi vshista fami,
 vrata so saperte, nigdo naj ne vidit, vshi-
 ni anda s nama, kaj sma midva dugo se
 sholela, ino da se je ona branila, no ni-
 kakli ne htela privoliti, sta se njoj sashela
 grošiti, da, ako ona ne privoli, kôpseta
 vshapi iti, no njo satôshiti, predoshant
 vo pseroti njoj dati, ka je ona to, kaj se
 njima odpovej, s enim mladim vshinila.
 Kaj je tu prizhakati od Susane? Bel se
 je ona na tote groshnje prestrashila? Bel
 je postala mipravna, rajshi projo shift-
 ost kakli sholenje sgubiti? Ah ona je

mislila na tistega, kerega otko vse vidi, kca
 je vsigdar nasosphen — mislila je, da njeno
 grešno zhinenje, ako ne od ludih, vendar
 od Boga bode videno, ino tato misljenje je
 njo genelo na tote besede: Kas rajši raznem
 va vayne rokie opasti, kati pred lipom go-
 spoda mojega Boga sagreshiti. Vidite m.
 l. Kr. to bo se tudi pri vas godilo, zhi,
 kada nagnenja no poshelenja tega meja,
 kada zhalarnost tega sveta, kada slosheshi
 lidje vas na greshenje bodo nagibali, bote
 mislili: Ah Bog je nasosphen, ino kaj,
 pred njegovim lipom, pred njegovim vse
 viderjim otkom bom jas hudo vzhinil ino
 greшил? Skus takishna misljenje bote
 vi možh dobili proti slabosti vashi ino
 proti skushnjavam.

4.) Princlino vepshirat v pobashnosti,
 v pravi ferza ponisnosti sv. Sakramen-
 te pokore ino reshnega tela. Ah spamet
 no qvishno stori en beteshni (bolen) shlo-
 veki, kcer s vrashitelom vepshirat od
 projega betega je rasgovarja, kati taki
 te vrashitel s tam perle no teski stalish
 betega sprosna, ino do ravje skus vrishlad
 ino vrashitvo nasaj spravi. Spametno,
 qvishno spametno tudi vi storite, zhi

se veščiraj pretošite vašemu duhov-
 nemu vrabčitelju, vašemu duhu pastiri,
 kajti tak bode on s tem lesni vaše du-
 šne beteg spasal, bode najšnel sročil, ja
 kaj ste vi dosdaj telko kirat v grehe opa-
 li, bode vidil preprokije, kiere so na po-
 ti štale, kaj ste ne je poboljšali, ino
 taki bode vam s tem možnejšo ino
 najnovitejšo vrabčvo snal dati. Ino
 kada vas nagovarjam veščiraj sveto
 rešeno telo vshivati, vam hošem samo
 cano reš pred ošhi postaviti: Premišli-
 te, gdo je toti, ker v spodobi kruha
 vam je sa hrano davle. Ne vushi li
 vas vera, da je tu nasoshen tišti Je-
 sušh Kriskušh, Sin jedinorojen veščne-
 ga Boga, ker is lubesni proti nam
 grešnikom je na toti svet prišel, ker
 je sa svelizhenje tih grešnikov tri re-
 le leta se trudil, ker je ki pomiselnji
 neba ino nebeskega Ošhi projo lašno
 shivljenje dal. Ta vera vam kiashe tu
 tištega Jususha, ker ništ bol ne šmeleje,
 kajk da nijeden smed onih, sa kiere je
 njegova neprezenjena kiero pretošena,
 nebi na pogubljenje prišel. To zhi bo-
 te dobro premišliti, kada ki misli

Gospodovi pristopite, taki bote vsigdar no-
 ve milosti, novo proti grehom mojih sadobli.
 5.) Molmo sadniš, da v skušnavanje
 ne opadnemo. Molmo l. m. Kir. molmo
 s. prvim sacrasanjom na milostivnost,
 dobrotivnost ino vsegamogoznost onega,
 ker nijednega phres njegovo mojih skušna-
 vati ne pušti. Paki ni samo eden ali dru-
 gikrat, temuzh dostikrat molmo, ino te-
 bo se pri nas spunilo, kaj Kristus
 pravi: Ker ishe, tisti najde, ker pro-
 si, tisti sadobi, ker poterka, tistemu
 se odpre.

Epilogus.

To so vam toda obzkinsti proti greham
 pomosti ino brambe. Sato k. dokončpa-
 nji mojega dnešnega govorenja she vas
 opomenem, da premislite, kati krat.
 Ko terpi tega graha lusht, a na ve-
 tie pati bote terki pravize boshje mog-
 li obzkutiti — opomenem vas, da pre-
 mislite, ka prog she v totem leti, v
 totem mespi, v totem tjudni, she na
 dnešni den sná vašem shivlenji ko-

než napraviti. Sgrivajmo, objoščimo
 naše grehe, vzhinmo pravo pokoro,
 ino da satem nasaj v greh ne opad-
 nemo, tak v rokie vsemimo pomožki
 ino brambe proti grehi, od keriti sem
 dneš govoril, ino taki bude se vsa ne-
 bo rasocelilo nad našoj respiznoj
 pokoroj ino nad našim štalnim po-
 bolšanjem. Amen.

Na V. nedelo po Finkushtih.

Od teshave tih hudobnih na sodbil
bostji.

832

Žas paki vam povem, da vsakisti, kjer se
 na spojega brata jerde, bude sodbe
 vreden. Matth. 5, 22.

Exordium.

Nijeden jesiti nemore isgovoriti,
 neti nijedno pero ispisati, kelto je

na svēti hudega vzhini. Sa ispuniti
 ti pohotnosti svoje ino pashelenja psho-
 veti boshanski no pshlovezpanski saps-
 vedi pod noge meške, no namor na
 opominjanja svoje dušne vesti ne po-
 flushta. Tel paki to hudo, kioga se tel
 ko vzhini, ne stoji pod kashtigoj. O to
 hudo bo grishno kashtigano. Dosti hu-
 dega je she tu na svēti vshakha kash-
 tige: shapota no neposhštenja, siromast-
 da no nevole, betoga no bolesni, sha-
 losti no grivanja. Kaj paki tu ne-
 kashtigano ostane, to bo tam na o-
 vem drugem svēti kashtigano. Jesup-
 jam v Dnešnem Evangelji od tega go-
 vori, kada pravi, da boshija sodba
 je ne taki, kiki so svetske sodbe Shi-
 dovske, kieri jamo vmorjenje kashtiga-
 jo, temush da Bog ki vshni kashtigi
 objodi vsakega, kier svojega blishnjega
 sa norza ma, ali sa takishnega, kier
 nema vere neti nitishne zhednosti. Fa-
 on rezhe, da she tisti, kier se na svo-
 jega brata serdi, je sodbe no kashtigi
 vreden.

O da bi si vsi greshniki tote
 nashega Svētzpara besede ki serzi use

278.
li, ino si vepkirat mislili, kati bodetam
na bostji sodbi sa nje! Sa tega volo ho-
ghem dnef vse grešnikic na sodbo bost-
jo pelati, no njim potiasati, katišlino
bodo oni tam tešavo meli. —

Prosecutio.

Ako ravno, kati nas vera vuzpi, na-
šna dušna itati po smerti še na sodbo
grè, taki bude Bog vunder na konzi tega
sveta še eno obšpinski sodbo deršal.
Na tišti den, reže sv. pismo, bude sod-
niki bostji svoje angele vuzposlal, ino
na njihov glas bodo ti mertvi is grobov
vuzšli. Teda bodo angeli te kridob-
ne od tih dobrih raslošili, ino bodo te
dobre na pravi, te slošeste paki na le-
vi stran postavili. Oh kati smetno
bode te slošeste stalo še toto raslošer-
je. Smetno je lošije otroki od svo-
jih staršiti, robeniki od rodbine, smar-
si od svojih snanik grijatelov. O kati
teškio še le bo lošerje na den te
sodbe, ki je potilam nigdar vež ne
bodo vidli, ki de ožja od fina, ma-

ti od zheri, brat od sepre, mosh od shene,
 prijatelj od prijatelja na večje mogel slo-
 vo useti! To pravo ali, kaj bode te do-
 zheste na sodbi teshilo, bo, ka' do je od
 vsega, kaj njim je na sveti lubo bilo,
 na večje mogli lozhati.

Prog. Kozhe na obzhiinstki sodbi
 zelenu sveti pokazati, ka je njegova
 sodba pravilna, ka on nijednega ne-
 kashliga, ker je nish ne kirio, pa ki tudi
 nijednega, ker je kaj kirio, pred kashli-
 ge ne pusti. Ki tem je potrebno, da
 se vse odkrije, kaj so ljudje v. pojem
 shivolnji dobrega ali hudega mislili, go-
 vorili ali storili. Kaki bode to te
 slozheste teshilo! Kashi shi pot bodo
 meli! Da bi se od vas keroga sdaj
 se jamo nekierim ludem odkirilo, kaj je
 hudega mislil, shelil, ali kaj je gda ne-
 pramnega na shironem storil, kaj bi mu
 to sa en shpot bil! Kaki shalosten je shlo-
 veki, shi se se eno jamo nepravno djanje
 od njega vunsvej! Kaki teshko nekierga
 shane, v. shvednizi svoje nepravnosti
 povedati, gde vej, ka shvedniti pod
 pnerbnim grehom, no pod shashnoj kashi

tvoj muhasti more! — Kaki bode ali
 te, kada bodo vse nepravne zinenja, tu-
 di najskrivnejše mistčenja no postelen-
 ja pred vsim svetom odkrite? Kaki bo-
 de te sa tiste, kieri sdaj svoje skrivaje s-
 lastmi no skiashlivoštjo pokrivajo?
 Kaki bode te sa one prevsetnjakie, kieri
 sdaj kmetiškega no teshakškega pfo-
 veta sametao lep no sanizhujejo, kada bo-
 do nje na pravi strani vidli, a oni pati
 bodo na ti levi? Kaki bode te sa tiste,
 kieri sdaj svoje podloshnikie obtershava-
 jo, no nje taki nesmilno stishavajo,
 Kaki bode rekho te sa nje, kada bodo te
 obtershene sirote na pravi strani sa-
 gledali, oni pati bodo na ti levi? Kaj
 pravi sv. pismo od tega? Kada bodo,
 so besede sv. pisma, kada bodo ti hudobni
 tiste, kiere so v. Aniolenji stishavali,
 na pravi strani vidli, teda se bodo ne-
 smilno prestrashli, ino se bodo velikio
 sashudili. — Te bode nje grivalo, te
 bodo v. teshavi tega jezga, ino v. doha-
 vanji jrti samim sebi rekli: So so kiski,
 kiere smo mi negda ti posmehi ino ti-
 shpohi meli. Mi neumnii smo njihovo

Says. 5.

shivlenje sa nespametno deršali, ino njih
Konez, sa framote. Glejte, sada j se med
strolic boshje razpandjeni, ino majo del
s timi svetimi.

Taki glejte, taki se bude tim hudob
nim te godilo. Ti nesrečniki, ki so je
grihel v grab s sobom nejejo, no s rje
mi bodo gorstanoli, bodo od neveselji
vosti ino jese s sobmi spliripali, ka
da bude tište, kere so su na sveti sa
metavali, vidli v nebestio ghaft notri
iti, oni paki bodo ki vezhnem pogub
lenji obsojeni. Teda bude nje taki fram,
ka bi rajski bili, da bi se zele gorè
na nje sešipale - ali vse sabstojn, nish
nebode njihove framote moglo potkriti.
Vfo hudo, ka j se gda vzhinili, bude
oštirno, ino pred vsemi odkirito.

Pri svetstich jodbah se sná pri
goditi, ka se krivez, kashlige vugne,
da ga nemrejo prav previshati, neg na
jodbi boshji nebode taki - tam previ
shanje nebode mentkalo. Duffna vèst je
ma bude shlovetka toshila. Sada j neki
guzhi, ka mu bog Kurvarie nebode
taki jako sameril, da she je mladi no
prevozhe nature, neg tam bude mu

njegova dušna vest rekla: Si! inozi
 dragi so radi bili tak mladi, kak ti,
 katifne nature, kak ti, praki so svojo
 nedušnost občuvati, kak je njim mo-
 gospe bilo, gréha je sognoti, taki bi
 she tebi mogospe bilo, da bi je bil
 grešnik priliki, slošestega tovaršt-
 va varval, tvoje poshelenja preladal,
 ino na vsega snajostnega Proga je smislil.
 Sdaj she je možes, projo terdoseržnost
 ino nešmilesnost s tom sprizhava,
 ka si misli: Ozdo sná, katifne le-
 ta pridejo, mor biti she jam sa je ne-
 bom sadošti mel, neg' na jodbi bosh-
 ji bude mu njegova dušna vest rekla: Glej,
 bi she telko vtupo mel, ka bi bil duge
 leta jamo s tega letko shivel, kak leh-
 ka bi ti bil neki joshpehi jiroti pomagat,
 da nebi bil penes vezh štimal ino bol
 lubit, kak tvojega blishtnjega). Sdaj she
 neki projo shivlinje, naj je ka kishite odur-
 no, s svojoj nesna joshnostjoj sagovarja, re-
 kosu: Sas sem ne snal, ka bi to alito
 taki velki gréh bil. Neg' na jodbi bosh-
 ji bude mu njegova dušna vest rekla:
 Glej, da bi ti rajšhi bil ti keršhanštem
 navouki podil, ino besedo boshjo bol pas-

livo poslušal, bi se še bil navuščil spo-
snati, kaj je dobro ali hudo. Ino taki
bode dušna vešt jama tega hudobnega
tam še naprej obfodila, ino nebode va-
lalo ničkšno sagovarjanje, neki ničkšno spi-
zavanje.

Taki ali ti hudobni nebode svo-
ji lastni vešti nišk smel neki mogel pro-
ti rešiti, kaj mu anča naprej stoji?
Nišk drugo, kiati veščno pogubljenje.
Prosh od mene, bode sodniki bosthji rešid,
pojditk prosh, pati ne vežh ti - vašion
našladnostim ino grešnini radostim, v
kerih ste se kiati neina shivina kotala,
ne vežh ti - vašem blagi, kero ste sa
vašnega Proga meli - temušh vu vežh-
ni ogen, vu veščno mantró. - O Prosh
no obfojenje! Kiati bode neki krišhal
rekišh: Ohi moj Jesush! samo eno ma-
lo še prehenjaj, eno malo še me pa-
šti, naj s skrivanimi sčtami vse moje
grehe objožhem. Ali sapštojn, neki ena
minuta nebode vežh pridana. O da
bi te še mogoshe bilo, sodnikia bosthje-
ga vtalashiti, kiati hitro bi mi pra-
vo grivingo zhres vse naše grehe obu-
dili! Da bi nam te dopuščeno bilo
se spovedati, o kiati radi bi se mi

lepo popunoma sprovedali! Neg' sat
 stojn, vse je satstojn — prosih od mene,
 rezpe podniti boshanfki, hodte v
 večno mantro, O strahna sodba!
 O štirikrat strahna kashkiga! Kash-
 tiga prokletstva, kashkiga savensten-
 ja, kashkiga savenstenja v ogen, kash-
 tiga savenstenja v večno mantro, v
 mantro, kera ne bode nikdar vešt kon-
 za mela.

Smislino je m. Str. na enega
 rasbojnika ali vasnika, keremu je rav-
 no njegovo k- smerti obsojenje naprejbore,
 kashkna teshava njega prvine, kashkna
 shalost, kashkni strah ga pobije. Ino
 vse to she je le nish proti oni teshavi,
 kiaki do njo ti hudobni na sodbi bosh-
 ji meli.

Epilogus.

O taki prosimo sa milost, sazhnimo
 bolsher se saderhati, sazhnimo k- smer-
 ti ino k- sodbi se pripravlati, ne sha-
 kajmo na tisto vuro, kada she ne bo-
 mo nish vešt opravti mogli. Mi vej-
 mo, ka vsi moremo umreti, vejmo,

Kia je negotovno, gda' vmerjemo, vejmo
 tudi, kate' strasna je sodba). O da bi mi
 snali, kja' bode' toti' tje' den' ti sadnji' den'
 nashega' shivlenja, o te' bi mi vse' posvetno
 k' strani' pustili, ino' bi se' svetlo' sahe-
 li odpravlati v to' nestlouphno' vezhnost.
 Sapahnimo' ali' sdaj to', kaj' bi te' sheleli o-
 pravleno' meti. Sapustmo' pregrehe, ino'
 obermmo' se' k' Bogi, ino' rezmo: O lu-
 besnivi' Sveti'phar' Jesusu' Kristusu'! mi
 sposnamo' falinge' (pregrehe) nashe, mi
 sposnamo, kja' smo' vno'gotkrat' tebe' ras-
 shalili, kja' smo' jami' se' nassemu' povrath-
 nih'i v roke' dali, ah' mi' sposnamo
 vse' to', ino' sato' pred' tobom' kleksheshi
 Dupset' oberphamo, kja' smo' na se'. Kier-
 ni' she' oberphali, najmre' da' se' na' vsig-
 dar' odpovemo' hudizhi, njegovem' djanji
 no' njegovem' na' grehi' vablenji, tvoji' ko-
 zhemo' biti, tebi' kozhemo' shiveti, tebi'
 kozhemo' vmreti, Daj' nam' milost' tvo-
 jo, da' bomo' tvoje' sodbe' se' veselili,
 Daj' da' vredni' postanemo, va' vezhno
 shivlenje' posvani' biti, ino' s' tobom'
 na' veke' se' veseliti. Amen.

Od shegna boshjega.

Meli so nekaj ribiz, ino posthegnal je nje, ino rekli naprej dati. Marki. 8, 7.

Exordium.

Ka je jedem Kolashov (Mlebov) kruha no ena shakia ribiz, sadosti sa napititi shtiri jesero ludi, no she dostta prejko stane, to je en ghudesti, tier vse mozhi te nature preseste. Sed etiam miracula linguam habent, pravi su Augustin — tudi ghudeshi govorijo.

Sakshni ghudeshi she te svishujajo tistega, tier nje dela. Na shtetje je bilo jamo jedem kruhov, ino eno malo ribiz.

Ali potem, kati je nje Jesush posthegnal, so se ti kruhi ino te ribize taki poveksi male. Ka je shtiri jesero ludih, ki so she tri dni stradali, je obilno nahranilo. To malo, kaj so meli, je Jesush

poshegnal, ino je taki sdala, kia se se
osi nasitili, ino she je prekiostalo.

Taki stari shegen boshji, kia is
kaj malega vnogo postane. Ostanmo
ali dneš pri tem, ino premišlajmo
na kirathem phos shegen boshji, ino
vidli bomo, da je nasledne dve rešiji
potedita:

- I. Gde bog poshegna, tam je s- ma-
lim došta opravi;
- II. Gde pa ti bog ne poshegna, tam
je she s- doštem malo opravi.

Prosecutio.

Vsi dari te nature, vse dobre lastno-
sti tega serja pridejo odsgora dol,
ino famo roka boshja je sviralische
vsega, kiaj mam, ino kiaj jmo. Me-
um est consilium et equitas, mea
est prudentia, mea est fortitudo,
rešje bog jam - od mene je dober
rat, od mene pravizhnost, od me-
ne mudrost, od mene je mošh. Me-
cum sunt divitia et gloria, opes su-
perba et iustitia - pri meni je bo-

Prov. 8.

gastvo ino hišni shogen, zlasti, tva-
 la no praviza. Teci ali Proga na
 svoj stran ma, keremu bog pomaga,
 kerega bog poshegna, tisti sna, da bi
 ravno kakipiti slab bil, vse storiti,
 vse vunsjelati.

Kakipiti slabo orodje je Moiseh,
 ino on bi mogel eno zelo ludstvo is
 pshanstva vunsjelati, ino tega terdo-
 kornega krala na potkornost sprav-
 ti. On je od misrostih ludi, neshlakt-
 nega stana, pres spovornosti, ino ka-
 da njemu bog toto veliko delo gorina-
 lastli, on sam respic, ka je ne sa to.
 Kaj sem jas, ka bi ta shel? - Nebo-
 do mi verovali. - Jas sem ne spovo-
 ren. - Jas sem sadovajoshoga, poshaf-
 nega jesika. - Repishno, gde je bi-
 lo menje shlaktnosti, menje priklad-
 nosti ti takipnem vunsjelanji,
 ka ti u Moisehi? ino glej, ka je
 opravil, potem, kada je bog sam
 njega pod svojo obrambo vzel, ino
 mu rekel: Jas bom s tobom. Jas
 bom ravnal tvoji gush (spovor), jas
 bom ti dal besede na jesiki, ino
 mozi na tvoje plezha. Plus toto po

Exod. 3.

Ibid. 4.

moški bošhjo je Moiseški telko premogel,
 ka je vef Egipton pred njim pi v strahi
 bil - on je najmošnešnega krala obla-
 dal, to vlovino Izraelskio ludstvo is su
 shanstva oslobodil, ino je nje pelal v
 to obozrano semlo.

Gde ati Bog svoj shegen dá, tam
 je s malim došta opravi, tam en fla-
 bi Moiseški vesh premore, kati najmoš-
 něshi vojvod. Gde Bog svoj shegen dá,
 tam ta flaba rotka ene Judithe zelo voj-
 ko oblada. Gde Bog svoj shegen dá,
 tam dvanašt vlogi ribiški premorejo ze-
 li svet preobertiti, novo vero, novo bo-
 goslužnost, novo sadershanje vselati.
 To paki le Bog samore, jarno on sná
 enemu slabemu jesitici moški dati, jarno
 on sná eno flabo rotko objahiti, jarno
 on sná slabega, baježnega pšlovekta ob-
 jezuriti. Bog jarno sná kati Kri-
 štusi respiti. Storitim vaf ribiške lu-
 dih ino oblada vje sveta. Teza ti svet
 nemore storiti. Vsi gosprodje no progla-
 vari teza sveta to nemorejo respiti, ti
 svet nam sná en imenuvani titulusem,
 eno glasovito sheft, eno preštitimano
 pšachto, obilne dohodke dati, ali taki

možnih, taki velikih naj ti svet memo-
re storiti. To jama pri Progi stoji? Sv.
pisano to paterdi.

Potem, kako so bile vse vtipe vudra-
ki, ino vse stvari na semli stvorjene, je
Prog nje edna sa drugaj ti. Adamu pe-
dal, ka bi on vsakho imenuval. Adam
je te bil Gospod zelega sveta, pa ti kaj
je mogel storiti? Drugo niht, ka ti
imena dati. Quod vdeavit Adam, ip-
sum est nomen eius, ka ti je nje A-
dam oval, taki njim je ime bilo. Adam
je snal storiti, ka je je edna stvar
oroflan, druga orel imenuvala, ka
pa ti bi oroflanovo mozh ino orlaro se-
gurnost mel, tega je Adam ne mogel
storiti. Drugajhi je to pri Progi. On,
zhi enemu phlovetki hozhe velikho ime
dati, ga sna tudi s potrebnoj pomosh-
joj nadeliti. Saula je krala storit,
pa ti mu je tudi kralovstie lappovitofti
dal. Immutavit ei Deus cor aliud - Prog I. Reg. 10, 9.
je njegovo ferze preobernol. Njegovo
kmetishko ferze je postalo kralovstie
ferze. Tega svet nesna, neti nemte.
Salomona je Prog ti kralovstie zhefti
podignol, pa ti mu je dal tudi kra-

Gen. 2, 19.

I. Reg. 10, 9.

291.

III. Reg. 4, 29.

levfko serze. Dedit Deus sapientiam
Salomoni, et prudentiam multam nimis,
et latitudinem cordis. Dal je Bog Sa
lomonu mudrost ino jatto velikho spa
metnost, ino premozgozho serze. Teza
svet nesna, nek nemore.

Bog je ali tiffi, kjer ludi sna
smoshne storiti, njim premozgozhe,
dobro hotephe serza dati. Thi Bog
le kopte svoj shegen dati, taki sna
s. malo j mozijoj velikhe, ja najvetifhe
rephi vunsjelati, ino s. nalim vnojo
opraviti.

II.

Neg? Kada Bog svojo smoshno
rotio nadajrotegne, svoj shegen strabi
te je she s. vnojin malo opravi. So
je. njimo potkasho. Babylonianji so
miflili, ka so svojo reft bogona kati
spruntali. S velikoj kunnstijoj so se
sidali en strashno vijoki turen, mlina
joshi, ka bode nje pred vsakoj porod
njoj, pred potopom, pred vsakoj bosh
joj kashitigoj obshual. Da pati ne
so voga sa svojega pomoshnitka, temush
shoro bol sa svojega sovrasnitka meli,
taki je njihovo sidanje nastkorem se do
konphalo, ino to temush sveti na vfig

dar ostane k snamenji, da oja zlo-
vephanstva pamet, mudrost no prisu-
denje pred shegna boshjega nish ne
samore opraviti.

Ezechias, ki je vendar bil en po-
boshen kiral, je je babilonstkim po-
slanim hotel strahovit delati, ali kati
ino s. Kim? On bi njim smal pove-
dati, kati je njemu bog pomagal, ka-
da je na odshuwanje njega v eni no-
zhi skus enega angela enkrat sto pet
no osemdeset jeser njegovih sovrasni-
kov sdravil — kati je bog zhudesh-
no savolo njega to junje na deset
verst nasajpotegnol — kati je nje-
ga v smertnem betegi na enkrat
sdravega storil, iho mu she na pet-
najset let shiolenje dal. Da bi on to
bil ludstvi povedal, kati bi se njega
bilo bojalo! Neg' Ezechias, narnefto
ka bi od shegna boshjega bil govoril, je
njim svojo bogastvo kasal, misleth: zhi
bodo prekiobilnost mojega premoshenja
vidli, tak je bodo bojali, ino ne bodo in-
pati s. svojoj vojsthoj v moji desheli
nemirovnosti delati. O prasno sou-
panje, o slepi trofht! Auferecentur

omnia, qua sunt in domo tua. Non remanebit quidquam. Use bode ti vseto, kaj pri hiški mašt. Nish ti nebode oftalo. Taki je tiistemu zgodu, kex ma na svojo bogastvo velikšo savrupanje, kati na shigen bosiji.

Aman, ti prevseti flushebniki krala Ashverusha je je na prijatelstvo svojega gospoda seujem sanešel. Da ali svojega gospoda na svoj stran ma, taki shtima, da se mu sdaj nemre nish vesh suprot storiti, on shtima, da she sdaj slobodno svoje skupflushebnike ob flusko dene, no najlepše flushe jebi ino največijše shteti jebi saderški. Ali Proq koshe temu sveti pokiasati, da je le vse v njegovi oblasti, on sato napravi, ka kral Ashverush postane njegov sovrashnik, ino ravno on njega na smeti objodi. Ino taki se pokiashe, da tam, gde Proq svoj shigen shtirati, se tudi s onogim malo ali zelo nish ne opravi.

O da bi ali vsaki ismed nasto globoko v jezze si sapisal, ka je najpre shigen bosiji najpreva, najime nitnesha pomošt, ka le do njega pridejo frepne ino povolne vuvrclanja

vseh nastiti naprejšnjih. Jas ne re-
 phem, kaj bi nam Bog takistne gude-
 she delal, kaj je s. timi kirčki storil,
 temuš mi moremo to naspe storiti,
 kaj na Boga zavupati, ino rešnižno
 bode Bog s. svojim shegnom prijoano-
 gel, kaj naša naturalstia mošti ne
 premore. Toti shegen boshji kaj si
 moremo saflushtiti s. enim pravish-
 nim, Bogi povolnim shivolnjom. Stor-
 mo, kaj Bog hošhe, ino Bog bode storil,
 kaj mi hošemo. Atko bomo to vspini-
 li, kaj je njegovi volji, njegovi sapove-
 di na suprot, te je naj negdar na nje-
 gov shegen ne sanasthano. Shi ne bomo
 njemu bol verno flushtiti, Te on ne bode
 naj branil, neti nam svojega shegna
 dal, ne bode poshegnal naj, ne na-
 she vinfke gorice, ne shitnega pola,
 ne shivine, neti bistne priprave.

Epilogus.

O podignimo ali serge ino rotie gor-
 ki Bogi, poshelniki vsega dobrega, i-
 no rešmo: Ah milostivni naše Opha
 nebestki! mi dobro spasnemo, da pres

tvojeza. Štegnja je vso naša teršenje, no tra-
 denje, vso prisadenje, vsa škrič sabstoju,
 mi spošnamo, da le škrič tvoji štegnji
 tudi s malim je dosti opravil: prošimo
 sato tebe, vuzhi nas, da nigdar ne sa-
 mudimo, tebe sa tvoji štegnji panisno pro-
 šiti, kjer ti škrič se čulo roditi, terš
 no drevoje jad. nasiti, ~~to~~ hrana tela,
 hrana dušne je is trojih roki. Amen.

Na III. nedelo po Finkushtih.

Škashliozov se treba zhuвати.

892
 Zhuvajte se k rivih prerokov, keri v ov-
 zpingih oblezhalak ki vam pridejo, a od
 snotra paki so derezhi vazje. Matth. 7, 15

Cordium.

Dnešni Evangelium nas opominja na
 zhuвати (varovati) se škashliozov, t. j.

takšnih ljudi, Keri je odsvani dobri Ma-
 shejo, a odsnotra pači so s tem nevar-
 nesti. Sa Jesuštove dni so takšni ljud-
 je bili, Keri so sa dobre no. pobostne
 se skasali, a odsnotra pači so bili pu-
 ni slošestoste ino budobnosti. Jesušt
 svojim jogram pravi, da je naj ghuva-
 jo takšnih ljudi, ka njih nebi sa-
 pelali (sapašli). on njim tudi pove-
 da, kači majo dobre ino slošeste lu-
 di sposnavati. On njim pravi: Le,
 na njihove djanja gledajte, ghuve-
 ka sposnavamo is djanjih (del) tak
 kači drevo is sada, dobra drevo nemee
 slošestega sada prinesti, slošesto dre-
 vo pači nemre dobrega sada donesti.
 Taki tudi en dober ghuvek ne dela hu-
 dih del, en budoben pači bode se na-
 škorem skus svoje huđe djanja ova-
 dil. Takšnih ljudi je šte den ideneš-
 ni sadopti snajde, ki s nami snanje
 no prijatelstus ischuphi se dobri, od-
 pertojeršeni, pravjšoi kiashejo, a
 potem pači, kada naj na svoj stran
 dobijo, naj sapašijo (sapelajo). To sa-
 to, kaj je Jesušt svojim jogram pra-

vil, to jaz tudi vam povem: Zgubajte se krivih prijatelov, kajti so vam nevarni, ino bodo vas v pogublenje sapselali. Hozhem vas denes opramenoti, no vam povedati, kterih ludih je mate posebno zhuвати.

Prosecutio.

Najnevarnesthi ludje, kterih je najbolj treba zhuвати, so

Pervish tisti, kteri drugega sploh kvalijo, ali sploh to guphijo, kaj on rad zhuje. Toto njihova kvalenje je velikihital eno ovzhinjo oblepalo, kero si oblepajo, kaj bi vukla s tem leski sthili, je savita slophetoshka, imajoshka hudo nakanerje. Tak so Fariseari proti Jezuski bili. Oni so ga hteli v besedi vloviti, ali ga v zhem takishnem podushiti, kaj bi ga ali pri ludstvi ob poshtenje spravili, ali ga zefari satoshili. Pa tega volo so sevoj pohlewnosthjoj ki njemu pri- shli zhudivajoshki je zhres njegove veli-

ke laštovitosti, ino hvaleški njegovo po-
 jebno snanost, ino so rekli: Moister!
 mi vemo, da si ti resniščen, ino v. res-
 nisi pot baskji vuphish, paki na nitto-
 ga ne gledish. — Taki so prishli ti sa-
 viti Skashliozji v. vospinjem obleghi,
 s. kerim so derepnega vutka štirivali,
 ker bi Kristufka davila. On je paki
 prevedil njihove misli no natianerija,
 ino je nje s. špotoom odposlal.

Launo taki špe den denestni ne-
 keru pridejo ti nam v. obleghi tega
 prijateljstva, ino naš hvaležo, no se nam
 sladijo taki. dugo, Kia njim vse povemo,
 vse radodejemo, satem paki naš vha-
 nijo. O kelko je tega prigodi! Ta
 je nam eden tošti: Ah, kiki je toti
 zhloocki mene vkanil! Jas sem vpo
 savupanje na njega mel, no sem mu
 vja štiriona radodel, da je mi je taki
 dober, taki resniščen na pravizhen vidil,
 ino sdaj me je taki gerdo vkanil, me
 je v. takishno nevoło spravil. Ena
 zela kiska je tam v. firomashkoi no
 nevoći, ino na to je prishla plus
 vkanjlive prilisaose, kerim je pre-

vep, verjela, ino njihove hvale rada
 prosluškala. Lato se le zhuvajete takih
 ljudi, njihovih hval namer ne posla-
 majte, najhujšio kudenje enega sovra-
 nika menje skodi, kak o klanjivo
 kvačenje ino prilivavanje enega ne-
 pravičnega prijatelja. —

Drugi se zhuvajete tistih,
 kero taki radi po novinah spita-
 vajo, no svedevajo, kaj drugi de-
 lajo, ino to teda dale osnanujejo,
 spaki še kelko telko sami primisi-
 jo. Skus takihne isvedanje ino pri-
 svetanje je nesgovorno onogo svaje,
 sovraštva, preganjanja no bitja
 vsini, ki vsega tega nebi bilo, da
 takihnim toskrom nigdo nebi ver-
 val, dokilam se nebi svikalo.

Tretji se zhuvajete tistih, ke-
 ri kerfikanške dušnosti vremen pušča-
 jo, ino se zerdobnim djanjam preči-
 pušijo. Ker pred vsod nasostnim,
 vseganajšim bogom vupa krivi-
 go delati, kati bi en takihni mogel
 pravo lubesen ino prijatelstvo proti
 svojem bližnjem meti, ki mu v-

serze ne vidi? Le na to dobro pa-
site, a ko vas gdo na prelomenje
jamo edne ali druge sapovedi na-
pokuje, pregovorite vas, da tota sa-
poved le ena mala sapoved je, ne
veete ma, kajti vas na pogubljenje
pela. Sapomnite si to. Kier je ne
prijatelj boshji, tisti je tudi vam
nigdar ne pravi prijatelj. Ja, kier
da sapovedi boshje no na sapovedi
te. Tirkive tak malo derski, kia
nje s. špotačenjom no shalerjom
prelomi, jred tistim je neki post-
enje, kicpost, neki mix blisknje-
ga ploboden.

Sadnish se plovajte tudi
tistega, kier gde. Koga naprejoseto
odurjava ino shali, kajti on
sna tudi vas odurjavati ino ras-
shaliti; ne so tisti sami pravi pri-
jатели, Kieri je prijatelno dershija,
s. mašnimi besedami najodperte-
šo prijatelstvo priresnujejo, o
dostikrat je takšni plovci en
dershi viki v ovstijem obli-
pi, kier se sato dober prika-
she, kia bi s. tem leski vhanil.

Lubeden, respe Apashtol, se ne po-
kvashe v besedah, temuč v djani
no resnici.

Ker od drugite ne misli dobro,
ker je suajemu bližnjemu sa njegovo
prezro nevaščljiv, ino prez njegovu ne
prezha pati vafel; ker je perdit, ino ne
pomirlio, ker li savola svoj preffial
savola svojega dobishka drugemu kja
stori, ker svoje neprizatele, gde more
kudi na zherdi, ino vsakiega ogovar-
jajora poslukne, tistega se le shvaja-
te, ino ghi bo vaf kalisthe kvatil,
no je vaim prijatelni kiasal, tak m
ne verze, kajti bode tudi s vami
taki napravil, kati je s drugimi
rid, kja bode teshaf vaf prijatel, do
lam bode dobre dobishke od vaf vle-
kel, postam pati bode vaf pashil,
ino bo vaf she prav ogovarjal.

Thres to pati ne tabhte se pre-
vesh, kja je telko nepravishnih li-
di, le bodte vi pravishni, resnish-
ni ino vu vsem svetli, taki bote
stios tudi talisthe najshli, ki so
pravi prijateli. Ne mislite pati

302.
da pravilnost ino odprtost
stoji v berbranju ino nepremish-
lenem shlabranji, kajti plus to si
sna sam nashkaden biti, no si ne-
prilike napraviti.

Epilogus.

Vse anda, kajgod govorite ali vsicini-
te, po navahki Apostotola s pamet-
jo govorite no storte, taki vam vsi
kriivi no skashlivi ljudje, da bi njih
kelkshpate bilo, nebodo njih nashkio-
diti mogli, ino taki ti ferzhu mit
nigdar nebode smential, hier je na
tatem sveti najtovelisho dobro, ino ke-
rega vam vsem is ferza shelejem. A-
men.

Na VIII nedelo po Finkiushtih

Ne siromashtvo, temush hman-
jost je zhlovetki ti shpoti.

Kopati nemre, profiti me je
fram. Luk. 16, 3.

Exordium.

Kaj bom sdaj sahel? pita ti kirivizer gospodar v dnešnjem Evangelji — ali toto pitanje je preposho, kajti penesi so she prosji, njegova kiriviza no njegovo dohnesto gospodarenje je na svetlem, poshtenjem, pri gospodi valanje je saigrano. Perle da bi bil pital: Kaj bom sdaj sahel? te najpre, kada she je gospodove penese otkup mel — te da bi se bil opital: Kaki bom gospodove penese v kaseki spravil, ka me ne bode odbil, temuph da bom do smerti pri njem moj shivost mel. Ne te, gda she je to vse prosji, te si she guphi: Kopati nemre, profiti me je fram. Ali pitam jas tobe: Saha te je fram, ka si sdaj siromaki? Ne li si si sam kiriv? Da bi te moglo fram biti, ka si taki hudo gospodavil. Strosheki si profiti je ne nikiphi

špnot, siromashtvo je ne' nikomuu
 ni pramoti — to ti je špnot, kia pra-
 vish, da nenreth ali nezreth kosa-
 ti.

Takishnih, m. Kir., je sdajne dni
 dosti, ki je pramujejo prositi, ali
 na svetlo dati, kati so obogi. sato
 kaj si gde pri testahkih deli sa-
 plushijo, to vse na je sobesijo, po
 nedeluh no svetkih pridejo takishni
 gisdavi, ka si zhloveti ja more mis-
 liti, da nijem nish ne mentia, a
 glad pati terpijo, ka je strah, to
 vse sato, da nje je pram, ka so v-
 siromashtvi. To je ne' prav. Das
 vam ravno dnes psem pokiasati, ka
 je siromashtvo ne' nikishi špnot,
 hmanjost prabh, ker najmre delati
 nezre, to je špnot. —

Prosecutio.

Tri so forte siromashtva. Edno je
 evangelsho siromashtvo, ki kieren
 je meniki oblubija. Soto siromasht-
 vo je en evangelshi rat. To drugo
 je siromashtvo v duhi, obogi v-

duhi sna tudi en bogati biti, zhi
 najprej serja svojega ne sa kopa v
 bogastvo. To tretjo je ono siromasht
 vo, gde' se nihi ne dobi no nihi ne pri
 pravi, ali kada pshloveti po nesrepi
 ali po svoji nemarnosti ob to svojo
 pride. — Nijedno siromashtvo je ne
 ti shpota. Sv. Basilius pravi: Siro-
 mashtvo je ne shpota, ali siromashtva
 terplivo prenesti, to je shpota, kajti
 kajti sv. Ambrosius na dale pravi, na-
 tura ne vej sa nijednega bogatega, ona
 vse vboge na svet prinese: mi je ne-
 ti v ofshpi, nehi v slati no zredri
 ne narodimo. Ona nas zole na svet
 prinese, hrane no pitvine potrebne.
 ona nas tudi zole no vboge v grob
 da.

Siromashtvo najprej dohaja med
 nesrepe. Taki taki je ali nesrepa ne
 nikshpi shpota, temush le pomilovanja
 vredna, taki tudi siromashtvo. Ako
 si Kiev nogo ali rotio shere, taki se
 mu nishke nebode smejal, temush
 ga bo pomiloval, taki tudi siro-

maštvu ne je smetna, temučki pomi-
 luvanja vredno, ino taki kati je bo-
 gastvo ne nikihva zhest, da so ravno
 ti bogati dostikrat najlagostni lud-
 je, taki je she siromashtvo ne niti-
 shi shpot, da so ravno ti siromash-
 ki dostikrat prav dobri no pobah-
 ni ljudje. Rasvun tega en Kristi-
 an siromakia nefme saverzhi, kaj
 ti je nasti Svclishar Jesusu Kri-
 stusu v siromashtvi je na svet na-
 rodil, v siromashtvi shivel, v si-
 romashtvi vmerl.

Belisarius je en veliki vojvod
 bil, no v treh talih sveta velikis
 vojstke premagal, ino je sato tudi
 v taki veliki zhesti bil kati en frist
 ali kirat, neq' na onkirat je taki
 shi siromak s njega, ka je mo-
 gel si kiraha profis iti; paki ga
 ne fram bilo, temuch je oholico-
 zhi pravil: En bezh daje Belisa-
 rii, ki je shus prigodenja taki dol-
 postavljen.

Quisiciana, ona ismed najboga-
 tshih ino najprestimaneshih Lima-

riz je po smrti svojega moža Bo-
ctiuska taki na nišk prišla, kia
je en bošnji kmetijski obležki no-
pila, pati nje ni fram bilo, v to-
tem bošnjem obleghali pred krale
iti, pred kere je perle vsa slata no
preberna je pokazala.

So. Elisabeth, Hessenka Grofija
je po smrti svojega moža ob vsi
svojo imanje prišla, ino zelo od svo-
jega doma pregnana, no neki v one
špitala gorveta, kere je ona sama
vpelala. Ona je v špital mogla v
eni štali stanovati, ino od smotne
nega kruha shiveti. Ena saniterna
baba, ki je perle svojo jefti no oble-
ghalo od Elisabete dobivala, njo je na
fraj vuziti v eno mlako pojuno-
la. Elisabete je sa tega volo nišk
ni fram bilo, temuž je svojo siro-
mastvo, sanishavanje no nevolu ter-
livo prenesla, doki je bog njeno du-
šo ki sebi v nebesa vzel.

Taki naj vsi, kere je bog v
siromastki stan postavil, svojo si-
romastvo terlivo prenesajo, no na

bodo potrošteni, kajti je Gospod
 Bog veshno blago sa nje pripravil,
 iho bodo s ubogim Lazarom v kra-
 sestvo nebeske goroseti, tišti hudob-
 ni bogatzi pati, keri s tim Evan-
 gelstkim bogatustvom tu na semli po-
 je nebesa majo, bodo tam tudi s-
 njim taki siromaki, da njim v nji-
 hovem strašnem terplenji narmer
 nebove nišeho ene kaple vode dal.

Salob je praden s domi šnel,
 ti s gublen jin je ves svoj tal s-jo-
 bom vsel, Salob je mogel pod golim
 nebom spati, s kamenja je mel
 s glavnik, s trave odejo, ti s gublen
 jin pati si je povsod dal dobro po-
 strešji — ino glejte, Salob je bogat
 nasaj prišel, ti s gublen jin pati
 ves rastergan, saglajen, plôti, gol
 no nevolen. — Ravno taki smo tudi
 mi sami popotniki tu na semli:
 nekoga bog v siromastvi nas ti
 svet posle, pati ga tudi v siro-
 mastvi pustiti ali on si v svojim
 siromastvi nabere dosti blaga sa

nebeja; s kerim kakoli Jakob vesob-
 lošen ta mu veščnost pride; en dru-
 gi pa ti je na totem sveti bogat, pa ti
 si sa veščnost nisi ne pripravi, on
 ali pres safluskenjih, ino she s gre-
 hi prav oblošen pride mu veščnost.
 Ker je presnešti? — Vse ta pa ti
 je ne dotizhe tistih siromashtkih,
 ker v svojem siromashtvi proti bo-
 gi meštrajo, svojo siromashtvo s-
 lastmi, s vlianjivanjom, kradnen-
 jom, kmanjukilwanjom polehkotiki
 zhejo. Takšnim je siromashtvo, ali
 bol reški; njihova nemarost pred
 Bogom ino pred ludmi ti veščnem
 šepoti.

Job. 5, 6.

Kajti zhloueki je ti delanji ro-
 jen taki kak vtira ti letanji, nam
 Job pravi. Vtipe pres dela od Boga
 dobijo svojo ješti, ino lilie svoj oblesh,
 a zhloueki pa ti more delati, sa to
 ga je Bog na ti svet postavit, she
 Adami, she perle kak je sagreštil,
 je gornalosheno delati, rabno ne
 taki shmetno kak ~~pa~~ je polham
 delati moget. Bog je sato junze

Gen. 2, 15.

stvoril, ka ploveki she vjetro ra-
 no (sgoda) pravi. Stani, ino vsjdi
 na delo, ono mu pri njegovem deli
 preti, ino ono samo hitro idozho ga
 vuzhi, ka pri deli nebi smel mu-
 den ino kmanji biti, ino sakra jospho
 mu pravi, da treba delo dokon-
 zhati, alix od dela henjati. Ona
 plemenita (shlahtra) stena, od ke-
 re mudri Salomon govori, je dela-
 la, alio ravno je vsokiega stana
 bila. Salomon je bil v obilnosti ba-
 gasta, paki je tudi delal, ne s
 rokami, paki s glavoj, glavno de-
 lo je dostikrat shmezhisho, kati
 teshashko. Apostol Pavel, ki je
 nosh no den sv. Evangelium pred-
 gal, pravi: Mi delamo s nashimi
 rokami. Sato she sadnish beremo
 v knigi Ecclesiastes: Ne savorstki
 dela, tudi ne kmeshta, ki ga je
 Najsvishish stvoril.

Prov. 31.

Sap. 9, 10.

I. Cor. 4, 12.

Eccles. 7, 16.

Neki ji paki misli: Jas mam
 vsega sadosti, dokt' bom shiv, sakra
 bi je jas s delom mantral? Na to
 jas odgovorim: Alio ravno je Bog

ne sapovedal, ka bi vsakiški mogel orati, kopati, ali mlakiti, takt vendar sapovej, da vsaki more to delati, kaj njegov stan s. jobom princse, da bi ravno keltkoshite mel.

Cesar Theodosius je vnoge kimphe dobil is morja, is semle slato no treb-ro, od podloshnikov velkie phlibre, je ali bil bogateshi kati si ti, pati je vendar sapovedal, da od vsega tega je nish sa njegov shrosheti no shivephi ne sme vseti, temuph on si svoj shrosheti hophe s. svojimi rohami saflushiti. On je phudovidno lepe kipe (pile) malal, je vso pre to pismo s. lepimi pherkinjami prepisal, ino je tudi jam rekkel: Da sem tudi jas s. semle shorjen taki kati drugi, taki tudi jas morim delati taki kati drugi.

Pati ghi le nasho pamet opi-tamo, taki moremo rasmati, da je shog phlovetki ne sato dal moshii ino roki, ka bi jamo jed, pil, spjal, no nish delal. — Pati je vendar sa-

dosti takih ljudi, ki želi bogu den
 njih ne delajo, kaj se samo med šopeq-
 lom stojesh prav gisdavo oblepejejo, te
 pa ti stus otina vunglederhi druge
 ofmekavajo, pa ti po valizah gor no
 dol berderhi po novinah spitavajo.
 Med Kimehiskimi ravno nega takih,
 le v mestah njih je dosti, ki drugo
 ne delajo, kati pojo rahlo tucplo lep-
 tijo no vershijo, v tovarshvo grejo
 no ludi ogovarjajo, jejo, pijejo, špi-
 lajo, se sprehajajo, a nashki plesthejo,
 vjetro pa ti do devetih al do desetih
 v svojih pernatih postelah poginja-
 vajo. Od njih so. Thomash de Vila-
 nova pravi, ka namer nebli smeli
 na svet priti, kajti kaj oni na svet
 ti delajo? so pa ti kati ero pa ti sttor,
 ker je ja drugo ne, kati dol ga pose-
 kati ino v ogen vershit, kajti so ja
 sa njih na sveti, drugo ne, ka lu-
 di motijo, da njim pod nogami ha-
 dijo no nje spashajo, en snitherni
 terk te smle.

Namer poganimi (Hacidi) so ne
 mogli takih ljudi hmanjukov no sa-

niskernitkov terpeti. Tjer je sa Ca-
tore dobre klet Rimfki purgar biki,
je perle moget svoje rotke ta potka-
saki: zhi so bile od dela terde no ostre,
taki je bil sa purgara govorset; tieri
paki so lepe mehke rotke meli, tiste
so hitro odpravli. Nijeden je ne smel
od kishe iti, kia nebi deronjastie,
ali klaftra, ali kilepasta ali ka-
ko drugo orodje svoje meshtie s-
vom nesel, drugasti so rajbi sa njim
stli, no blato no njem melali. Athe-
niansi so hmanjastie taki kashtiga-
li kaki tate, kasti so rekli, da se
takistni nemrejo kraniti, zhi ne krad-
nejo ali vkanjujejo.

Pri tem morem she starshim ne-
kaj povedati. O kolikokrat so starshi
krivi, kia so njihovih otrok nemar-
njastie - nish njih ne dajo navuzhi-
ti, nish njih sami ne navshijo. Ena
kvo kila sa svoje pischanje bol ma-
stherb kaki neki starshi sa svoje
otroke. Oni nje pustijo otol hoditi
pres vsega dela, paki njim nish ne

režhejo - zhi nje potlami ki - katiflini
 mešktriji dajo, taki je ne' mogozhe kaj
 s - njimi dokonphati, bi leski s - katifhte
 geršavega penja najlepšega angelra sre-
 sal, kati s - takšnega pajba delavje na
 pravil. Namer je oblezhti nesna, ne'ka
 bi delati vedel. Pri kineti nemre slu-
 šiti, da nesna delati, sa teshakia ga
 nifhe ne vsem, da vesh pojej, kati
 kaska napravi. Kaj je teda s taki-
 žnih? Potepuhi bodo, sadnižu
 pa ki tatje. To je šepot te, ne' pati
 siromashtvo.

Epilogus.

Nex ali v siromashtvo pride, naj
 ne misli, ka bi ma to ki šepoti
 bilo, naj je le drugarš po keršchan
 škem sadenski, taki ga nigdo ne bode
 sametaval. Nig' kmanjost, onafse
 ga huđega svirovshina, je odurna,
 ona je shlovetki ki šepoti. Delati
 je ne' nitifki šepot, od dela se pravi
 vlezhti no nemaren biti, to je vel-

Ki špota. Sato ki dokonšarji mo
je dnešne predge nemam vseh kaj po
vedati, kati to, kaj Ap. Pavel pra
vi: Ker nespe delati, tudi nesme
jesti. Ameri.

Na IX. nedelo po Trinitatih.

Od poshtovanja tih širkivih.

Notri idozhi v širkivo sappel je van
goniti one, ki so v njoj odavali ino
kupuvali. Luki. 19, 45.

Exordium.

Kaj je to sa eden, ki dnef korbarje
popadne, ino jesen potka po men
javnik, njihove mise okoli onephe
ino kupuvajoshe s odavajoshimi
skup s širkive van tira? - Širi
šuph sam je toti, širifuph, ker je
tati šroteti no ponisen, širifuph,

Ker nigdi jesnosti ne kiashe, Kristuſu,
 Ker je tak terplivi, ka ga sa ovzhi-
 go imenujejo, toti je dneſ tak jesen,
 tak jerdil! More she velki, ſtra-
 ſhen greh biti, da je ti krotki, ti
 terplivi Jeſusuſ tak moſhno goriseme.
 Ta reſniſhno velki greh, velka hu-
 dobnoſt, kiſho baſhjo ſo oſkirnuwali,
 kajti ſo v njoj odavali ino kuſpuwa-
 li. To je je njemu tak moſhno same-
 kilo, ka je takſhno jerdiloſt po-
 kaſal, katſhne je vu vſem ſo-
 jem ſhivolnji nigdar ne ſkaſal.

To je ſhidovom bila kar ka
 no kaſhſhiga ſa oſkirnenje kiſhe baſh-
 je, nam praki je ſa navuti, kajti bi
 mogli kiſho baſhjo v poſhtenji derſha-
 ti. Prata naſ dve reſhi vuzpile, kajti
 ino ſakaj mamu kiſho baſhjo poſhtu-
 vati, najmre

I. To, kaj je Proſ jam do ſeh dob ſa
 proje jirkive ſtoril,

II. To, kaj ſo vſi narodi do ſeh dob
 ſa proje jirkive ſtorili. — Pro-
 ſim ſa kratko poterplenje. —

Prosecutio.

I. Da Bog hoče, ka je njegovi hiški poshtenje sklashe, to spoznamo is ghu-
deshov, kere je on vshinil nad tistimi, ki
so girtive njegove poshtuvali, ino is of-
rik kaptig, kere so opale na tiste, ki
so njegove girtive ofirunili.

Israelitanzi she ne so meli girtiv
shkirinja tega mira ino sprave je bila
njihovo svetvo ino njihov tempel, ino
kalkifne ghudeshche je roka boshja sa
nje volo storila. Najkifne ghudeshche
kaj njih je svet gda vidil. Pred toj
shkirinjoj so velike vode ino morja
odendruqa rasstopile, ino jele armade
so po gubem preki shle. Pred toj shkir-
injoj so turni ino sidi tega mesta Be-
richo so dalsrushili, ino is globline
te semle je ogen van pritishol, jati
puntare potionphal.

Gotem kada je Gospodi Progi
she bil en tempel postavljen, o po
kalkifnih ghudeshih je Bog potia-
sal, ka je svojo hiško v svojo o-

brambo vesel. V tem tempeljni je Bog
govoril, ino na pitanje tih ludih odgo-
vor dal ino navukla. Tam profi so-
boshen Josafat sa pomozh, ino Bog na-
pravi, kia je ena nesgovorno velika
vojstva sama med sobom spomori. Tam
kral Ezechias sa pomozh profi, ino
Bog poshle enega angela, kter oso
jakoht Assyrianske vojstke pokonsha.
Tam je Bog vso svojo zhudestnost
pokasad sa obraniti ino poshegnati
prave molitnikte ino zhastitnikte
svoje girkve.

Ze pati on ludi ostro kashiti-
gal ostrunitebe svojega svetega mesta.
Tam je Balthasar kralestvo ino shiv-
lenje sgubil, da je posodve girkvene
pri svojem gostuwanji nupal. Heli-
odorus je s ostrimi shibami bil bil,
da je htel girkvo opleniti, ino nje
kinghe odnesti. Taki je Bog vsigdar
s. mozhnoj ino oborashjenoj tokoj
je proti postavil oaim, kteri so
ti sveti tempel ostruniti hteli. On
je tudi, kada je ti tempel ti njego-
vi zhasti shegnan bil, she rekel: Le

taki dolgo bodo njih kraji prepleteni, kak
 dolgo bo ti tempel v zvesti dershan, Zhe
 vsaki bote vi ino vaški otroki mene sa
 mušli, zhi je nebote veže na obhajilo
 flushbe boshje deršali, zhi bote toto
 sveto mesto otkirunili, taki zhem oboje
 ludstvo ino tempel severzhi. Zno na
 toto nagroshnja je je Bog tečno der
 shal. Kelkogoderkrat so krati ino
 ludstvo svojo preostnost taki dalec
 gnali, ka so zelo tempel otkirunjali,
 je nje bog vsigdar kiashtigal.

Sadništ je toto otkirunenje v
 Terusalemi she taki obshinstvo bilo, ka
 so Proga she štiro profiliči, is zirkivo
 je progh padati. Ne sadošta, ka so svojo
 mesto s grehotami vso napurili, temu
 so Proga v njegovem lastnem jerebivališči
 na fantenje svali. Bog pati njim je dver
 saperl, ka imu nebi ništ takšnega veže
 storiti. Sa Sedeciašha je on zirkivo, mesto
 ino zelo dešelo na sedemdeset let k
 pushanšvi obšodil, ino po Sirishushovi
 smerti je zirkiva zelo dolpoderta, ino
 ludstvo po vsen sveti rastepeno. Sverh

vsega tega pač viden nekli misli, ali s-
djanjom pokrashe, kak da bi otkrunenje
te girkive kaj malega bilo, a ho ravno je
na svetlem, ka je Bogi otkrunenje nje
gova girkive taki senci, da on svola
tega tronupke padira, krale sacersthe
ho deshele rasterga, ino zele narode po
vsem peti rastepale.

Kak bi to mogla taki mala
repi biti, sa kero je Jesušk taki mošt-
no goroseme? Samo dvakrat je Jesušk
šibo v ratišel, ino to nad terškepe
v girkivi, nad otkrunitelo hiše bask-
je. S. takšno otkroškoj je on svoj
navuk saphel, kak vzhaji po Kani-
galileanskem gostuwanji je on v girk-
vo šhel, ino je kuppe na terškepe s-
bispom vunstiral - pale na konji
svojeza navuka je drugokrat kuppe
na terškepe is girkive vunstodil. Ena
grehota, kero jam lin boshji s pro-
joj rokioj kashtiga, je ne mala, te-
mush velikia ino strafna, ja v nebo
krishepa grehota.

Trech tega, pati šhe gledesh na
to, kaj je vse laštva, vsi narodi, ze-

lo poganih sa svoje zjrtive storili,
 taki so vsi v tem conatke misli; da se
 tempelni ali jirkavi more poshtenje
 skasati, kajti to so vsi narodi vsigdal
 sa potrebno spoznali ino tudi obder
 shavali. Katifno poshtenje so paga-
 nini skasali tem neptam, gde so svo-
 je krive boze meli! Justinus pra-
 vi, da je tam vse van no v un tiho
 bilo, vsaki je svoje opsi dol pobite
 mel, ka nebi na njih drugo misli,
 no ka nebi rastenenih misli bil.

Oglejte takifno zhest no poshtenje
 ki neberni poganih skashejo svojim tem-
 pelnom: oni ne samudijo ne ene are
 v molitvi, ino katifno oni skashejo
 ponisnost ino pobostnost v svojih mo-
 litvah! Da bi en takifni poganih,
 ki je od mladosti she navajen tempel-
 ne v zhesti derhati, idaj na naglom
 v napre jirkive prispel, ino vidil,
 kati eni stojijo, drugi sedijo, kati
 eni okol oglejujejo, drugi se spomin-
 jajo, kati endrugemu natimavlejo no
 se nakitanjajo, kati eni v glavaj
 kimelejo no dremlejo. Nebi li si mo-

gel misliti, kaj tu sem hodijo komedie
 špitolat? Ali jaz bi morda mogel pro-
 vedati, da je toto mesto, gde on stoji,
 mesto slutbe bodnje, gde mi Kristia-
 ni naše molitve. Progi goroframo,
 kaj pa bi si on na to mogel misliti?
 — Kaj je naš prog šep, ali pač, kaj
 ljudje ne verjejo, kaj je on tu nasosthi.
 Jas pa bi mu poterdil, da je to tipto
 mesto, gde je prog svien tega, kaj je
 prosoj nasosthi, špe na posebni našpi
 v. sv. altarštesa Sabramenti nasosthi,
 ino rauna on, kjer je Ggprood phres
 shiolanje no smert, pred kjerim je to
 mo entirat. mogli vsi prikasati, kaj
 bode naš sa to dobro nasplashuval,
 sa to hudo pač kashligal. O kaj bi
 si pogani na to si mislil? Na ves
 glas bi mogel istirishati ino pitati.
 Kajti more to biti, kaj vash prog, kjer
 je tu nasosthi, kjer je nestkoushno ino
 goshen, kjer je taki offer no pravishen,
 kjer vse vidi ino vej, kaj je on teda
 v. svojih girtivati taki pustki saniphava-
 si?

Kiralija Sabcanška si je dopa

prisadela, kja bi v Jerusatem pri-
 šla, ino velika lepoto krala Salo-
 mona vidla, od kerega je she telko
 štula. Kkada je teda kraljevstvega
 dvora lepoto, množino služebnikov,
 zhest tega poglavara i. t. v. vidla, je
 je možno saspudila. Jas sem ne ver-
 jela, reshe ona, dokl sem ne jama
 sem prišla, ino vidla, sdaj pati, da
 sem s-vojimi očimi vidla, hošhem
 to go vsem sveti rasglasiti. Ne bi
 bi se mi naj temu ravno suprot
 zgodilo? Poganini no krivoverniki
 telko shujejo, ino mi jami njim
 taki visoke rešpi pravimo od sv.
 rešnega tela, od ofra sv. Meshe.
 Ktati se pati oni saspuditi more-
 jo, kkada v nashe girkve pridoshi
 vidijo, ktati mi ti sv. Sakrament
 shastimo! Kelti ismed njih si mo-
 rejo misliti, ino morbiti tudi reshe-
 ti. Da jas vashega pred sv. Sakra-
 mentom sadershanja nebi bil vidil,
 bi morbiti ti vashe veri pristopil,
 a taki patko, da sem le sem prišel,
 ino sam vidil vashe radezene molit-

ve, vaško neposhteno, nepobožno
saderšanje, kati me ghetu pripraviti,
kaj bi vam od tega kaj uveroval?
Vi mi nebesko kraljestvo dolrephete,
ghi ne verjem, a vi pati vu vašem
saderšanju ophitno pokashete, kaj
jami tega ne verjete. — Nedi je ali
vaško saderšanje krivovernikom
ti pokujšhanji?

Epilogus.

Lovem ali naško lastno pamet na
svedošhanstvo. Mi je hvalimo, ino
to po pravici, da smo jamo mi pra-
vi Kristijani, da jamo katolškie ve-
ra je ta prava vera, ino pravi pot
v kraljestvo nebesko, ino da svur ka-
tolškie vere je svetispenje nemore sa-
dobiti. Ghi nam je ali na tem kaj le-
shezho, taki je terfimo, da bomo v-
djanji pokasali, kaj smo pred vsami
drugimi kraljestva nebeskega urdoni,
v djanji pokashmo, da smo tisti
poboshni, tisti resnišni, tisti boga-

bojeshi, kerj svojega smotnega Boga tak
 molijo, poshtujejo ino zhaštijo, kati on me
 ti zhe. Pokašmo, ka nam je služba
 boshja bol na škerbi, kati poganimom
 no tim divjim poshtovanje njihovih
 malikov (kirivih bogov). Ne terjmo
 tega sponašhanja no sprošidavanja, ka
 med vseni ljudstvom so jamo Kristiani
 tisti, kerj v žirkovah najmenje pobosh-
 nosti, najmenje poshtenja no zhednega
 saderhanja skashejo. Ne dopuštmo,
 ka bi se nam ti špoti rekilo, da po-
 ganini svojim bolvanom (kirivim bo-
 gom), kere bi zaveršhi mogli, vetiško
 zhašt skashejo, kati mi pravemu,
 šhivemu Bogi no Gospodi, neba i zem-
 le, tier jamo vreden je, da ga moli-
 mo, hvalimo ino zhaštimo. Amen.

Na X. nedelo po Firkuštitih.

Od boshje proti grešnikom milostiv-
nosti.

Bog! bodi smilen meni grešniku. Luki.

18, 13.

326.

Coordium.

Podajmo je v misljenji is tote zirk-
ve ta v listi tempel, gde nam dnes Je-
sus pokashe dva zhlovetka, enega sadi
pri vratih, drugega prejdi pri altari.
Gdo sta tota dva zhlovetka? Eden je
Farisear pun krepostih no dobrih del,
on je sderški tatbine, kirivise, ne-
zhifosti, pati je svetlo posti no verno
desetino odpravi. Ti drugi pati je en
taki velki grešnik, kia od samega
prama ne vupa dale notri v zirk-
vo storsiti, neti zhi gorpodignoti.
Ako anda na djanje totih dvoch gle-
dimo, taki bi vsaki rekel, kia je
Farisear Bogi dopadliv, ti grešni
publikan pati od Boga savorshen. A-
li ti milostivni Bog to drugazhi na-
pravi. Ravno Fariseara on kudi-
savolo njegove prevsetnosti no velke-
ga shtimanja, tega publikana pati

kvati savolo njegovega sgrivanja no po-
 nisnega sdihavanja. Taki velka je mi-
 lostičnost boshja! O budno ali potrosk-
 tani vsi nevolni grešniki, ki je telko.
 krat shalujemo savolo naših gréhov,
 ino si sdihavamo, ne dvojnó, Bog ma
 poterpjenje s nami, ino nam meso-
 vorno dosti prenese, kakli bom dneš
 potikal, ako jamo malo potersite!

Prosecutio.

Ali pogledamo na tega, ker ras-
 shaluje, ino na tega, kerega on ras-
 shali, taki lahko spoznamo, kiali
 terplivi je Bog v prenesenji pfo-
 vezpanskih rasshalenjih. Si rasshal-
 jeni je Bog, on, ker je nestionžno
 pshakilliv, nestionžno dobrotlivi, on,
 ker vse v svoji oblasti má, od kere-
 ga vse dobro pride, ker vse vidi,
 ker je vsegamogosten, veshen no ne-
 preseshen. Gao je pati listi, ki ras-
 shaluje? En pshoveti, ena shakia (sno-
 gifha) semte na njegov ispheteki gle-
 deti, ena shakia pepela na njegov

konez gledati, en zloveci, kjer ma
 umertelnost sa naturo, slabost sa ju-
 terno, nevojo sa odvetki (erbfhino).
 Postavite sdaj raskaluvajojnega zlo-
 veka k- neprefeshno zhaftillivem
 bozi, ino sposnati bote, kati vel-
 kias no nesthonpna je boshja s- na-
 mi terplivoft. En grefniki, kjer se
 bozi proti postavi, bi ja vreden bil,
 ka bi ga gramfka strela pobila, pati
 je to uceder ne spodi, Bog prenefe
 temu zloveci, kjer ga oshyotat,
 s- ednim zihuenjom bi on grefnik-
 kias smal v- jochel verphi, v- ednem
 jamem hipi bi ga smal stionshati,
 pati ne stori tega, temuzh ma po-
 terplanje s- njim, no mu prenefe nje-
 gove raskalenja. Ako ravno ga
 grefniki na ferditost gibte, kada
 njegovo dobrotnost sverste, njegovo
 zhaftilost sanishuje, sa njegovo ostro
 pravizo nish ne mara, taki bozi is-
 daj she zhatka s- kashkigoj, kiero si
 je she sdavnja sflushil. Neli je to
 sroki velki radosti s- sgrivanim fer-
 gom k- bozi nasaj se povernti?

Neg' boshja terplivnost je ne
 skashe jama te, kada plovce pes
 vohrat, ali skus sapelavno prilika,
 ali skus slabost njegove plete saprove
 di prekerphi, Bog s- greshnikom tu
 di te ma poterpeljenje, kada ga najprej
 vseto ino jam rad rasshali, tudi te,
 kada ti drugemu, ti tretjemu greshi,
 shtu te, kada shtu zelo vnashino gre
 hov ma.

Mladenci! vi ja snate, kiet
 kotirat shtu se s- Boga posmejavati.
 S- nedostojnimi besedami shtu saspeli pro
 ti njemu neprijatelni biti, ino on je
 vam to prenesel, po nedostojnih bes
 edah so misle vashe odurne djanya, ino
 on je poterpel, shtu den denishni se ter
 pite, njegovo vero, njegove sapovedi, ino
 njegovo factu shtu osfiruniti s- mnogimi
 sloshestimi djanjami, ino ti miloshivni
 Bog shtu vas ishaj ne kashtiga.

Gospodari no gospodinje! vi vashni
 drushkari ino tign vashim taki malo mo
 rete prenesti, glejte na terplivost boshjo!
 njegova terplivost je ne jamo na en den
 ali na en teden, temuph na zelo mes-

ze, na žele leta, pač še dosti duše,
kajti on sploh savusanje ma, ka bode
ploveti še je sam svoje safludene krah-
lige agnol.

Atko ali premislimo, kati je pres
kionga škis greh dela, kati nesgovorno
dosti je tiffih, ki boga shelijo, nti pre-
mislimo, kati dugo on phtia, ka bi pto-
voti potkaro delal: Eak vunder more-
mo radmeti, kati velka je njegova terp-
cionost v prenesenji nashit rassha-
lenjih. Moisesh je spoznal, kati vel-
ka je milostivnost boshja, ino je sato re-
kel: Ti sapovedajoshi Gospod ino Bog!
ti si milostiven, dobrotlivi, poterplivi
ino nestkonphro smilen.

Exod. 34, 6.

V shem pati je milostivnost bosh-
ja najbolj potkashne, to še jem narmer
ne povedal. Ne sadosti, ka on gresh-
nitka na kashitiga vzhaji, ka ma du-
go pravo oshinftio smilenje s njimi,
njegova dobrotivnost je taki velka, ka
še greshnitke s milostjo ino dobro-
tami daruje: on nje osherbi, on nje
shuva, on nje brani - ino po gostem
je nameri, ka je ravno greshnitki pov-

pod preshen, sdrav, ma' blago, vse' miu
po preshi gre'i. O nesgovorna, o nepre-
jeshna terplivost!

Oprešnitki! jel sposnash toto mi-
lostivnost, toto terplivnost. Boshjo? jel
v-pamet vsemesh, ka te bog s-vmoginici
milostimi daruje, ka te terpi, ka te
zhuva sato, ka bi se toojo ferpe kritirat
obudilo? On je terplivi sa vasho vola,
kajbi nepze, ka bi ker s-ublee bil. On
najbol sheteje, ka se vi nebi skvariti
(pogubili), sato vam zhas pusti, ka bi
ga sa milost propili, ino tudi milost
sadobli. Sato Gospod klesnuje, ka bi se
jmitil zhres vas.

Prote ali rešen pre vesh grešhiti?
Prote boga pre dushē shaliti? O tak le
nebeskem raji slovo dajte, da je ne sa vas,
ino respishno bo tota nestionshna milo-
stivnost boshja se na strahovitno ferdi-
toft oberiola, ino on bode rehel, kati
vas preroti Jesaias opominja, Jas sem
shos muzhal, sem tiko bil ino proters-
liv, sdaj pati bom kirishal, kati ena
shena v- porodni, jas bom vas raslo-
zhit ino shionshal.

II. Petr. 3, 9.

Jesai. 30, 18.

Jesai. 42, 14.

Epilogus.

332.

O ljubeni Jesuše! jas mišlim, da
si nijeden ismed naš nebode totih pra-
viznih pati strahovitnih respih na
smertno vuro skušaval. Resen je, mi
smo pregrešli, ino ti si nam prenešel,
mi smo te rasshalili, ino ti si nam od-
puštil, pati smo vender ne se pobolsha-
li, ne se povernoli — nez ah tvoja tap-
tivnost je taki velika, ino naš je de-
nef taki genola, ka s skruphenim
sergom K. tibi se povernoski s de-
nefnim publikanom dohavajoski
respemo. Ah Bog! bodi smilen nam
grešnikom. Mi smo pripravni po-
koro delati, samo sjo dushe s nami
poterpenje meti dostojaj. Taki kaki
si nam shaf dal, ka dnef našho
grešno shivljenje odurjavati saph-
nemo, taki nami daj, profimo te-
be, taki duga shiveti, ka se shtus
pokoro ophistimo. Ah milostivni
Jesuše! ispuni našho shelenje, pro-
terdi našho naprejjemanje. Amen.

Na XII. nedelo po Finkuških.Od krasnovitosti, ino nespridnega nu-
ganja, govora, poslušanja ino videnja.Exordium.

Dnešnemu gluhemu no nememu (mu-
tastemu) je ne bilo sameriti, kaj je to,
kaj mu je Jezus prepovedal, le po-
vsod rasglasit ino povedal, najpre
gdé mu je pomagal. Nad tem, kaj je
on drugosh zhu ino gushal; se je on
ja taki rasveplil, ka je od tega zhu de-
sha na ves glas križhal; taki se je
tudi mógel veptiti, kajti smislizno
je na enega takšnega, ker nish ne zhu-
je, no nemre nish govoriti, taki ne-
prephen je en takšni zhlavek. En taki
spi najde povsod stalost, gdé drugi ve-
selje majo, povsod nevolje, gdé je dru-
gim dobro. O taki malo mi sposna-
mo to dobroto našega milostivnega

Boga, kter nas je taki stvoril, ka mo-
remo govoriti, ino ghubi ino viditi,
ino ka je nashe ophi, vuka ino je-
siki taki skerbno dosdaj obzhuval.

Thi jamo premislino, no kaktshnem
nashini viditi, ghubi ino govoriti
moremo, taki she ofegamogozhnost ino
mudrost boshjo moremo spoznati. Neg-
akio ravno spasnana, kaktsh ghubeshno
je jesiki, vuka ino okio stvorjeno, so ven-
der vnogi ljudje, ki svoj jesiki, svoje vu-
ka ino ophi po neurednem nuzajo, ino
s. njimi greshijs, kaktsh bo moja dne-
na predga potkasala. Das ali denes go-
vorim od hasnovitostki govora, go-
sluha ino videnja, pati ob enem potka-
shem, kaktsh nespriono netieri tote po-
zhuatke nuzajo.

Prosecutio.

Vnoge ino vse forte stvorjenja so na
sveti shivoshe no neshivoshe. Med
timi shivoshimi so netiere taki male,
ka njih s. nashim okiom namer ne vi-
dimo, so pati tudi taki velkie, ka je

nad njih velikoskoj saphudjemo. Neg'
 taki kati je največija stvar phudesh-
 no stvarjena, taki je Bog tudi pri
 najmenjši stvari svojo vsegamogostnost
 ino mudrost ophitno pokazal. On
 je vsaki stvar taki tvoril, ka vi-
 di, phuje ino obphubi, ali med telko
 jeser jeser stvarih je ne nijedna,
 kera bi govorili mogla, taki kati
 phlovek. Phlovek ali pro sam sebi
 more sprosnati, ka je Bog pri njem
 svojo nedkonphno mudrost najbolj
 pokazal. Mi govorimo, mi phujemo,
 mi vidimo, neg' da je to navadno,
 taki tega ne prephitimamo. Na vse
 phlovek pasko ma, samo na je naj-
 menje. Nasho telo je taki kunstno
 v kuspstavleno, taki stvarjeno, ka
 she pro nassem teli moremo nespreph-
 no mudrost boshjo sprosnati.

Nasho vuko je taki stvarjeno,
 ka vsaki glas govorimo. Nasph govor
 je ravno taki: perfa, plusha, gerlo, je-
 siki, sobje, vashnize, vse to more kusp-
 pomagati, ka phlovek govoriti more.
 Vezh shest jeser let so ludje kushpara-

li. takihno maffino napraviti, kia bi go-
voriti snala, paki so nje ne vtiuppra-
viti mogli. Vsi najvafbenefski mestri
so ali namer nje ne proti najmudre-
šemiu Stvarnikiu.

Sato moj zhtoveti, atko tvojeja Doga
v njegovi neprejšni mudrosti ino vse-
gamahozjnosti hošesth spoznati, taki le
na sam sebe poglej, ti si dela njegovih
roki. Spoznaš li, kiki hasnovito je te-
bi, kia moresth govoriti, zhati ino vi-
diti?

Premislite m. l. K. le sami, kiki
hasnovito je vam, kia zhužete, ino govori-
ti morete. Kius zhuženje vi vsaki den
kaj takihnega svejte, kia vam je ki-
kaski. Vjutro, kada na pole ali v go-
rize grēte, zhužete, kiki vsizhi v ho-
stak s svojimi pepmami svojega Stvar-
nika kvalija, ino vi je smislite: Glej,
tota stvar svojega Stvarnika hodli
no zhasi, jas paki, ki sem s dosta
vesnimi dobrotami od Doga darovan,
je ne smislim na mojega dobroti-
nega Stvarnika! Vi zhužete druge ludi
govoriti: Eden vas posdravi, ino to je
vam veseli, en drugi vam kia dobrega

pripovedaj, ino radi ga poslušate. Tu
 v zirkvi shujete besedo bošja. Dete
 shuje glas svoje matere, ino kati je ra-
 do! Betshnik shuje, kaj mu njegov vra-
 gibel pravi, ino je potroštan. Vi pri-
 dete v takšine saintie ino smošnjave,
 kaj si ne vejte kaj sahati, en sprabne-
 ten zhlouki vas opoti, kati bi si roma-
 gali, ino kati radi vi njegov navuki
 poslušate! Vi shujete od vas kaj dob-
 nega povedali, ino ste radi, kaj ljudje
 vašho pravishnost spoznajo. Kada shu-
 jete, kati pod nebom germi, ino od br-
 ga do brega prafchi, tak spoznate
 smoshnost bošja ino velikost njegovo,
 pa ki se poboshno podvershete njemu.
 Vi ste skalashni, pride en prijatel vaš
 troštat, kati ravi vi poslušate njego-
 ve besede. O kati dobro, kati kashno-
 vito je ali, kaj shujete! Kati bi nam
 bilo, da nebi nih shuli? Zeli svet
 bi nam bil ena mertva pufchina, mi
 nebi mogli poprjeti nijednega na-
 potenja, ne navukta, ne prijatelnih
 spomenkov, nebi se nisti mogli na-
 vuphiti, nesnajozhi ino bedaški bi
 ostali, ino bi bili kati sverina na

poli no dirjashina v trosti.

Da vno taki krasovito je vam tudi,
 ka govoriti morete. Škus govorenje en
 taki opra vszhi svoje otrok, škus go-
 vorenje en nevolni sa pamošh križhi,
 škus govorenje zhlovelh svojega bladerhe
 ga brata na pravi pot ravna, škus
 govorenje ki spametn druge na zhed
 nast gene. Škus govorenje prijatel pri-
 jatela trostha, škus govorenje eden
 drugega poduzhi, eden drugemu po-
 je potrebozhe ino shelenja odkirije.
 Kak dobro, kak krasovito je sato,
 ka govoriti moremo. Kak shmet-
 no bi naj stalo, da bi sgovora ne
 meli na nemi bili! Kak shmetno je
 enega nemega gledati, ali kak she le
 njeega shmetno stane, tega mi namer-
 ne obzhuhtisro. Da mi nebi mogli go-
 voriti, v največih potrebi ho plici
 nebi nikoga mogli na pomošh sesrati.
 Nebi se mogel prijatel s prijatelom
 spominjati, nebi mogel eden drugega
 potrosthati, ne mu navukia dati, ne
 ga prijatelno opomenoti, ne obsecuriti.
 Pres vsega snanja bi gor sraffi, hišh nebi
 vedli od Boga, nehi od naših dušhno-
 stih.

Kavno taki dobro ino hapsavito je nam tudi, ka vidimo. Smislimo je na enega slepega? on ne vidi lepo stvarjene ga sveta, njega ne rasveseli ta lepa luzh rumenega sunca, on ne vidi tega lepsega neba s telko svetdani obzirane ga, on ne vidi, ka ki en verli zhloveti temu ne volnemu k pomoshi pride, on ne vidi, ka ki en terpolivi Kristian lepo Progi flushi. S ednoj besedo, on ne vidi nesth tega, ka bi mu k velkiem haffi bilo.

O ka ki dobro je nam ali storil nasth Stvarnik, ka nam je dal posluh, spovor no pogled! Ah, o smilen Bog. Ka ki nespridno mi s totimi obzhukki dostikrat storimo! Skelkokrat mi ravno s totimi obzhukki greshimo!

Mi greshimo s zhujenjom, kada poslušamo, ka ki se od nasthega blishnjega hudo govori. Mi greshimo s jesitkom, kada nasthega blishnjega ogovarjati pomagamo. Mi greshimo s pogledom, kada po nedostojnih, na greh vabehkih rephih gledamo. Mi greshimo s poslušanjom, kada zhujemo nezhiste besede, pa ki nje radi poslušamo, s jesitkom, kada kilarom nezhiste guzhati pomagamo. O

en zhloueti, ker prajga blisnjega s hu-
 dobnim govorjenom sapelava, je ne vre-
 den, ka govoriti sna, bol bi mu bilo,
 da bi nem bil, da ne premisli, ka mu
 je Bog sato rgovar dal, ka bi s njim
 prajga blisnjega na dobro napotival,
 no ga kaj dobrega vuphil. O kaj hitro
 ga Bog sna kaspfigati, mu jesiti save-
 sati, no ma besedo vsaki. — O Kristi-
 an, ker si ti takotne retri gledal, ki
 so tvoje sepe vishgale, mo si s odavno
 nepisnostjo sebe na teli no duhi stiva-
 ril, ka ti nesahvalen si ti proti dobro-
 ti nemu tvojem? Stvarnik, ker je tebi o-
 zhi dal, ka bi ti dobra dela vidil, no
 si nje sa peldo svet, ka bi nje, phi kaj
 hadega vidisti, prozp oberzol, mo nebi
 sigdar nepisnost mifalenjam v tvojem
 sepe mofa dal, mo ti vsena temu su-
 prot vzhinisti. Snash, kelkikrat bi ti
 Bog snal tvoje oshic vsaki, ravno, ka
 da si no ternji no postji shel grishne
 milite iskat? Bog je tebi tvoje o-
 zhi obzhuval, taki je ma te sahva-
 listi? Mo ti, ker taki rad klafanje,
 ogovarjanje, oshprotarenje, poslushash,
 neli si ti nesahvalen proti dobroti
 nemu? Stvarnik tvojem, ker je tebi

zhujenje dal, kaj bi njegovo besedo, navu-
ke tvojih starših ino drugih dobrih ljudih
poslušal?

Epilogus.

O takih spoznajte s. m. Kaj to veliko do-
broto, kiero je Bogpater Bog vam storil,
kaj je vam dal govor, posluš ino vi-
denje — spoznajte to, jatk oblubite, da
neprite nigdar s. tatizni običajski gre-
šiti, oblubite, da hoptete katiš gluh
biti, kada bo se kaj tatišnega govorilo,
kaj je nepravno, ali kaj tatišnega,
po čem se blišnjema popštenje jemle.
Oblubite, nigdar kaj tatišnega govoriti,
kaj bi vam to škodli, Drugim patk ti-
pohujškanji biti, ino nigdar ništ re-
dopojnega, na greh pelajošnega gledati.
Oblubite to, ino repte shtem: O nebestni
? Avarniki, dobrošivni našh opra! nade-
li našhe sepa s. tvojoj milostjoj, da bo
mo vfigdar misliti ino šteteli, kaj tvojo
sapored naprejšitne, da bo našho vuh
vfigdar rado poslušalo hvato tvojo, da
bo jesiti govoril, kaj na tvojo špašt na
hvato spada, da bode našho oho vfig-
dar v. ti nesgranlani naravi (natu-

ni) gledalo neprepesno tvojo smasnost,
ino po totem skivlenji tebe od obliškja
do obliškja. Amen.

242.

Na XIII. nedelo po Firkushtih.

Od smilešnega pogledanja ino save-
sanja lupkih ran duševnih.

Samaritan videšči njega smitil je je nad
njim, ino pristopiošči savešal je njegove
rane. Luki. 10, 34 sq.

Exordium.

Diligens proximum tuum sicut te
ipsum - Lubi blišnjega svojega, kiati
samega sebe. Toto sarnoved je ti dneš-
ni pismenik is stare postave snal.
Kaj rati lubesen blišnjega srokiuje,
to mu je Sin boški pred ošči post-
vil v prigodenji tega nepotnega
zploveka, ki je med tolvaje opadnd.
On je na pol merker na šestilešhal,
ino je ves ranjen bil. Aldovnik ino

Levit sta tega nevolnega vidla, pa ti pred
 vsega smilenja sta pustila njegaj, ino sta
 mimo odishla. Ti dober Samaritan, pa ti
 kako je sagledal njegove rane, je mu je
 she v ferze milil, ino je s svojoj rotoj
 njegove rane savasal. Kaj je nadalje sa
 njega storil, smo racno kaj is Evangel
 ja zhuli, ka ga je najpre na svojo shi-
 vintje posabil, ga na ofhtario pelal,
 tam se njega vse ofhterbel obehert ofht-
 tariasthi vse slaphati, kajgoder bi sa
 njega potroshil. Vidimo is tega dvoji
 no sproskuvanje lubedni blishnjega: smi-
 lenje pri sagledanji tih ran blishnje-
 ga, ino smilozhno savsanje tih ran. Ti
 blishnji je pa ti ne samo na teli ranjen sa-
 volo kerhtiozhe no slabosti tega tela,
 temush vezhtirat tudi na dushi je ranjen
 savolo grehov ino odurnostih, kere vshini.
 Erunt vitia, donec homines - Dokilam
 ljudje bodo, do tudi pregristhke. Kaj v
 tem kersthanstha lubeden sa poveda?
 Nish drugo, kako to, kaj je ti dneštnei
 Samaritan vshinil, najpre smilozhnost
 pri sagledanji duševnih ran ali pre-
 gristhkih blishnjega, ino smilozhno
 savsanje tih ran ali sakrivanje ja

ling ino pregreških bližnjega). Tudi od tega bom daleč govoril, najprej od smilešnega pogledanja ino sačenja čistihi ran duševnih.

Prosecutio.

Toti neresen popotnik dnešnega Evangelja je izgled vnoshine naših bližnjih, Samaritan pa izgled tega, kaj Piersehauptia lubesen srotkuje. Taki taki je ti neresen popotnik ves ranjen bil, taki je neti naš bližnji pun jamih ran ali puni grehov taki ka nje vsaki lahko vidi - vsaki nje gleda, pa taki nje gleda? Taki taki bi Aldovnik ali Levit s saverenjenjom. Nega šoro nijednega, ki bi se zpres njega smilil, ino mu njegove rane saoval. Dostikrat šre mu rane bol rasserejo. Taki nesmilešni proti grešnikom so bili Fariseari, Kriffust pa je drugačni bil. On je s- ožbitni mi grešnikti se v- najdastvo dal, ino je s- njimi jel. Pri Zachauski se je sam na stari povabil, Fariseari pa so menovali, ka je s- grešnikti se v- tovarštvo pustil, s- njimi jel, ino pri njih se

nastanil. Eno steno, ki je ravno bila na
 sklonu prelomenji najdena, so Farisejci
 pred. Jesuša pripelali, ino mu pravili
 od sarpovedi, no keri bi mogla kamone-
 vana biti. Kristuš je poslušol njih
 toshbo, pa ki je nje ne htel v taki veliki
 sprot postaviti, temuš je rekel: Odra-
 jaj, pa ki nigdar vesti ne greški. Njenim
 toshpom je pa ki rekel: Kier imed vas je
 prvi greha, tisti naj ti prvi na njo ka-
 men verše. Magdalena, ki je v pelim
 mesti kati velika grešnica bila snana,
 je pri njegovih nogah sedesha nje s-
 svojimi lasami omivala, ino s- svo-
 jimi lasami brisala, ino Farisejci pra-
 vi: Da bi to en preroki bil, no bi znal,
 katikšna je to nepravna stena, nebi on
 nje poslušol. Kristuš pa ki je nje ne
 svergel, temuš da je vidil, ka je oša svo-
 jo odurno shivlenje postaluvala, ino pasna-
 ti dala, ka je kospe verno spokoriti, taki
 je njoj vse grehe odpuštil. To ali vidimo,
 katikšni so Farisejci proti oshitnim
 grešnikom bili, ino kati je Kristuš
 proti njim bil. Kristuš je šlus to, ka
 je je špres grešnikie smilit, nje ki so-
 bolšhanji obudil, Farisejci pa ki bi bili

vse na dvojuvanje spraviti, kajti en
 grešnik, nad katerim niga smilenja ne
 ima, je more sapaoti in siliti. Mojo greh
 no skolenje je snaro, da bi se jaz naj
 ravno drugakši oberno, taki ne najdem
 nijednega, ki bi se nad menom smilil,
 vsi me sodijo, sapispravajo no pregan
 jajo, jaz ne najdem troštata, ne pomo
 žni, net smilenja na tem sveti, kaj si
 ali hočem sapeti? En takishni glavoči
 bi ali snat dvoji. S takishnimi ljudmi
 je Kristuški smilenje met.

Poglednimo naki ljudi na sami sebe!
 Neki smo tudi mi jalngam podvsheni,
 mor biti velishim i kati tisti, kere taki
 shtimo no sametavlemo. Smo phi smo
 idaj ne taki veliki grešniki, jal vejno,
 na naj skishnjave neda niga premaga
 le? Naj se ali niga shta grešnikie ne
 svishava, no niga naj grešnikov ne
 sametavle, kajti ravno to je veliki greh,
 ind Bog bode takishne prevetnjatie sa
 puštil, bode njim svojo milost shtatil,
 no bode dopuštil, na bode ravno takishni
 no sht velishi grešniki, kati so tisti, kere
 sda sametavajo. Sv. pismo pravi: Si
 slosheti druge framoti, naki bo tudi Prov. 13, 5.

sam oframotjen. Ino tali je tudi pratiashe.
 Qdo bi bil verwal, ka bi ti Shidoufki.
 Kral Joas; ker je to raspadjeno zirkivo
 drugozh garypaftravil, no skimpil, ka
 bi njo on pati porobil? Qdo bi bil
 verwal, ka bi mueri Salomon, ker je tel-
 ko proti nepristopi pifal, ka bi on sam
 v tem sablodil, v phem je drugim
 pravi pot kasal? Kaj se ali nigdo ne
 sanafha, ka nebi v greh padol, naj
 nijeden ne misli, ka bi mozhen bil sa-
 dosti, vseh grefnich priliki ino skush-
 njav je ogrozi. Sato moremo nashe-
 ga blishnjega pri sagledanji njegovih
 dushevnik ran pomiluvati, v njim
 smilenje meti.

Neg moremo phe vepi storiti,
 moremo rane nashega blishnjega tudi
 savovati, taki kaki je ti milostiven
 Samaritan vshinil, t. j. mi moremo
 pregreftke nashega blishnjega sakri-
 vati, ino ga, phe je mogoche, na po-
 bolshanje naravnovati. To patd se po-
 veda sapoved te lubesni. Ali je njih,
 ki so phe dosti nefmilneski, kaki je
 dnefni Aldovnik ino Lewit bil.
 Onedva sta rane tega nevolniga vidla,

paki sta pres smilečnosti ga pušti-
 la ino sta mimo odšla, a sdajni
 zhač paki še rane bol razdraplejo,
 žalinge blišnjega bol raskrijejo, ras-
 glastejo, no še dosti neš primislijo.
 Kaj naš pri tem sapoved te lubesni
 vuspi? Kaj ti nepeš, ka bi gdo te
 bi vshinil, tega tudi drugim ne sto-
 ri, nepe sapoved te lubesni. Ako si
 ti vuzhem falil, jel bi ti povoli bilo,
 da bi drugi sploh od tvoje pregressivke
 govorili? O koliko hudega is tega
 pride, kada je tota sapoved ne obder-
 shava! Kier entizat svojo postitenje
 sguabi, ga nigdar veš tak popsunoma
 nasaj ne dobi, kajti je snano, kati
 takšne prijavesti od vust do vust
 hitrijo, kati je famo k eni pregress-
 ki dešt drugih primisli, ino kati
 teda en takšni velikital krivo
 podušten vso vero pri ludeh sguabi,
 ino je od vseh sveršen, paki sakaj?
 Savoto raskripanja primislenih
 pregressivkih. Nigdo ma nepe po-
 magati, paki sakaj? Savoto žaling,
 kibe so od slošestih jesitov vna-
 raštršene. Takšni od vseh ja-

prufchen no savorshen zhloveti teda
 sakhne refen takishni biti, kati je no
 dushen, mislezh. Da sem she sa tak-
 shega rastirizhan, no mi nish ne va-
 la je sprishavati, bom psah sariel
 prav lagoden biti, ka me nebodo sab-
 pojn dushili. O Spashilivi jesiki, o
 nesmilen zhloveti! vidish, kaj is-
 tega pride, ka si rane tvojegaj
 blishnjega ne htel savesati, ka si
 njegove pregreškic ne htel sakiriti,
 temuzh si njo vunarazlafil, ino si
 mu she dosti drugega primislil, kaj
 je namer nigdar ne vspiniil. Zdo je
 drugi sroti, kati ti, ka bode on na
 velike pogublen? Charitas operit
 multitudinem peccatorum, rephe ps.
 Ap. Peter, lubesen sakirije vnashi-
 no grehov. Kice ali kiershanstio lu-
 besen ma, tishi bode vsigdar pregrešk-
 ne svojega blishnjega sakiril, no nje-
 gove rane, kati dnešni Samaritan
 savesal. — Kiada je ti sgublen jin voj-
 rastergan, na pol gol nasaj Tomo pri-
 shel, kaj je bila najperva shteb nje-
 govega ozhe? Le hitro mu prinešle
 novo oblephalo, rephe on hlappom.
 Najperle je njegovo golozho htel

I. Petr. 4, 8.

pokrivo mehi, ka ga nebi nifehe dru-
 gi v njegovi framoti vidil. To tudi
 vala od naprega blisknjega. Ste ghu-
 li, kaj je golozha na framota tega
 blisknjega? Tak sakrite ga pred
 drugimi, posebno pred tistimi, keri
 ga nepejo sakrite, keri bi radi nje-
 gove rane she dale rasmefarili, pu-
 stite, naj ga njegovi naprejsoptavle
 ni jodijo, ki morejo sa njega rashun-
 dati, ne' pa ki ve. Prek pustite
 starshim, naj one sferbijo, ka je nebo-
 de po dnevi ino po noshi pri njih
 vi hishi greh delal. Prek pustite
 spovednikom, naj oni greshnikie jodi-
 jo, ino naj oni nje ki dobrem' opo-
 minjajo. Nekemu je Bog sam she
 vse odsustil, ino nigdo nebi vezh na
 njegove pregreshtie mislil, da nebi
 perle povlod rashrishane bile. Sa-
 to she naj Ap. Peter enkrat opo-
 mene: Charitas operis multitudi-
 nem peccatorum - Lubesen sakrije
 vnoskino grehov.

Epilogus.

Nasledujmo ali dnešnjega Samari-

lana), ino bodmo smilostni pri sa
 gledanju pregreških našega blišč
 njega, savelimo njegove rane, sa
 krmo njegove žalinge. Ne odurja
 vajmo, ne savelimo našega blišč
 njega savelo njegovih pregreštvih,
 Najti smo mi morbili sami pred
 Bogom veliki grešniki. Bodmo mi
 lastni - svetižani so ti milostiv
 ni, Najti oni bodo milostivnost
 radobili. Amen.

Savjetek ino Kasitel.

9 Bran

28. Na Finkuštno nedelo. Od pripravlanja ki - sadobleriji svetega Duha. - - - - - 228. *Hiller*
29. Na nedelo presvete Troice. Najlepša spodobna presvete Troice. - - - - - 228. *Quoff*
30. Na II. nedelo po Finkuštnih. Od ofra svete Meste. - - - - - 246. *Schupick*
31. Na III. nedelo po Finkuštnih. Od gidofti ali napuha. - - - - - 256. *Bordon*
32. Na IV. nedelo po Finkuštnih. Od pomoznih proti grehi. - - - - - 266. *Pinig*
33. Na V. nedelo po Finkuštnih. Od teshave tih hudobnih na fodbu boštiji. - - - - - 276. *Gabriel*
34. Na VI. nedelo po Finkuštnih. Od shegna boštijega. - - - - - 286. *Schupick*
35. Na VII. nedelo po Finkuštnih. Shaskliozov se treba zhuovati. 295. *Nejser*
36. Na VIII. nedelo po Finkuštnih. Ne siromashtvo, temuzh hma

Schomartz

injoft je zplovecki k. - 3po-
ni.

302.

Schuppiet

37. Na IX. nedelo po Finkushtih.

Od poshtovanja tih cerkvih. 315.

Bordon

38. Na I. nedelo po Finkushtih.

Od boshje proti gresnikom mi-
lostivosti.

325.

Kauerschabr

39. Na II. nedelo po Finkushtih.

Od kasnovitosti, ino nespridne-
ga nupanja sgovora, poslu-
ha ino videnja.

333.

Zuoff

40. Na III. nedelo po Finkushtih.

Od smileshnega pogledanja ino
savesanja. Ruskih ran dashev-
nih.

342.

